દીવાને ખુસનુમા.

ભાગ ૧ લો.

ખીયાલાત તુરરા દર ઈસ્ક મારફત.

બનાવી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ઉસતાદ શેખઉસમાન મહમદ તુરરેવાળા.

તથા

મહારાજ મંગળદાશ માધવદાસ.

પ્રત ૫૦૦ આવૃત્તિ પેહલી.

અમદાવાદ મધ્યે.

કહેરની વાડીના મેડા ઉપર મેનેજર કેશવલાલ ગુલાબચંદે પોતાના

શ્રી ચંદ્ર પ્રકાશ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપી.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૯૯. સને ૧૩૧૭ હીજરી.

કીંમત ૦—૮—૦

બીસમીલ્લાહીર રહમાનીર રહીમ.

બહર શીકસ્તા હજરત નબીકી સાનમે.

હબીબે હક હે હદીસે મતલબ, નહી હે ઇશારે કમ મોહમ્મદ
હે જીશશે દોનો જહાંન રવશન રહે હે રગ રગમે રમ મોહમદ
બદીદ દીખલાદો દમમે હમદમ કે મે હું નાલે કુનમ મોહમદ
રીહાઇ મેરી જરૂર કરના ફરારહો તનસે દમ મોહમદ
ફીજુલ ફીતરતમે ફર્ક દેખા રીહાસે કરદો રહમ મોહમદ
નજરમે આવે એરાજ મખફી પીલાદો એ જામે જમ મોહમદ

શેર.

હમારે હાદીહે હમદમ મોહમદ=તુમહારા દીનહે કાયમ મોહમદ
બકાવોહે બની આદમ મોહમદ=ખફીજલ્લીકેહે મહેરમ મોહમદ
મદીને મુજકો બુલાલો ફોરન=મીટાદો તુમ દરદો ગમ મોહમદ

ચોક ૧.

એ મેરી બીગડી બનાદો ફોરન કે તુમકો હકકી કસમ મોહમદ
બકાબે તુલ્લા બુલાલો મુજકો એહીહે દીલમે અજમ મોહમદ
કુદ્દુરત કુલ દીલકી દુર કરદો, કે કરકે લુત્ફો કરમ મોહમદ
દફાહો ઇશ દર્દ દીલકે દમમે, હો દુર રંજો અલમ મોહમદ.

શેર.

તુમહારા વીરદેહે હરદમ મોહમદ=બદમ દમ લબપેહે દાયમ મોહમદ
હીજરમે હુ મે ચશમે નમ મોહમદ=રખાહે તુમને કયુ બરહમ મોહમદ
કહા પે તકદીર એસી મેરી મકાપે=લાએ કદમ મોહમદ
હે જીશશે દોનો જહાંન રવશન=રહે હે રગ રગમે રમ મોહમદ

ચોક ૨.

ખબર લો મેરી શીતાબ આકર, શહુ મે કબ તક શિતમ મોહમદ
તમામ હો દાગ દુર દીલકે જો મુજશે હોજા બહમ મોહમદ
દુરૂદ સલવાત ભેજતાહુ કે તુમપે મે દમમેં દમ મોહમદ
નફીજ રોજે નમાજ હકકે હુવાહુ શીજદેમે ખમ મોહમદ

શેર.

ગએ મએરાજકો જીસદમ મોહમદ=તો પોચે અર્શપે એકદમ મોહમદ
નીહાલે કરકે જીબ્રીલ આએ=હુવે હે દીલમે ખુશ ખુર્રમ મોહમદ
કે બોલે રૂહુલ અમી ખુદાખુદ=તુમ્હારા ભરતા હે દમ મોહમદ

ચોક ૩.

જબાં કલમકી હુઇ સીગાફી કરૂં કયા નાતે રકમ મોહમદ
કેશર પટકતા શનામે કાશીર હે ચાકસીને કલમ મોહમદ
ઉડાદા બારે ગુનાહ શરશે વો દેકે અકલો ફહમ મોહમદ
કે નાતહે બે પ્યાંન જીસકી હે દીન દુનીયાકે થમ મોહમદ

શેર.

પીલાનાઆબએ, જમ જમ મોહમદ=રખા કયું આપને દરહમ મોહમદ
હે તુમ પર સુરએ અલહમ મોહમદ=તુમહીંહો ઇશ મએ આજમ મોહમદ
એ શેખ ઉસમાકી ઇલ્તેજાહે=દીખાદો દમમે હરમ મોહમદ
હે જીસ્સે દોનો જહાંન રવશન=રહેહે રગ રગમે રમ મોહમદ

બહર શીકસ્તા હજરતકી સાનમે.

બ્યાં તુમહારા કીયાહે તહેરીર હકને બે ઇન્તેહા મોહમદ
તુમહી હો ફખરે નબી હદીસોમે યું ગયાહે લીખા મોહમદ
તરફસે ખાલીકકે બજુરગી એ હુઇ હે તુમપે અતા મોહમદ
ગવાઇ જીસકી કુરાંનમેહે હો તુમ રસુલે ખુદા મોહમદ
પુકારી હુરે ઇરમકે અંદર અદબસે શલ્લે અલા મોહમદ
તુમહીહો રાહબર રસુલે આમીલ શફીહે વો અશફીયા મોહમદ

શેર.

તુમ્હીં હો હાદીએ એકતા મોહમદ=ન તુમસા કોઇ નબી દેખા મોહમદ
તુમહી મોજુદ હો હરજા મોહમદ=શના લીખ્ખું તુમહારી કયા મોહમદ
બરોજ માહશરકે આશીયોંકી–તુમહીસે હોગી સીફા મોહમદ

ચોક ૧.

ફરીશ્તેથે સંગ જીસકે લાખો હુવે ફલક પર હવા મોહમદ
કે લેને બાદે સબાભી દોડી કે મરહબા મરહબા મોહમદ
કેલા મકાંમે સીવા તુમહારે ન દુસરા કોઇ ગયા મોહમદ
ન કોઇ એસા હુવા પેયમબર ન તુમશા દેખા સુના મોહમદ

શેર.

ફલક પર દેખતે કયા કયા મોહમદ—હે તુમ પર દીલ મેરા શેદા મોહમ
કહા ખાલીકને ફેરન આ મોહમદ—મદીનેમે હુવે પેદા મોહમદ
હું જુસ્ત જુમે તુમહારી અબતક—મીલા ન મુજકો પતા મોહમદ
તુમહીહો ફખરે નબી હદીસોમે યું—ગયાહે લીખા મોહમદ

ચોક ૨.

તમામ જીન્નોમે ઓર બશરમે તુમહારા હે સીલસીલા મોહમદ
હે અર્શપે ધુમ જીસકીપે હમ જમીનપર જાબજા મોહમદ
વો શાનમે હે તુમહારે નાજીલ, કે સમ્શ ઓર વદ્દુહા મોહમદ
કે સુરે અલહમભી ઓર મુબીયન એ તુમપે ઉતરાહે યા મોહમદ

શેર.

તુમહારાહે યહાં ચરચા મોહમદ—ગુનાહકા શરપેહે બોઝા મોહમદ
ગીરાંહે આપકા દરજા મોહમદ—તુમહારા દીનહે સચ્ચા મોહમદ
લીબાસ ઇદરીસ લેકે આએ—મે તુમપે હું મુબતીલા મોહમદ

ચોક ૩.

શનામે ખાલીકને આપકી ખુદ કહાહે લો ઓર લમા મોહમદ
બનાએ બારીને અપને પરતોસે આપકો ખુશનુમા મોહમદ
કે અર્શકે કીબલતા હો બેશક હે માહો મહેરો વફા મોહમદ
અજબ મોહબ્બતહે હકકી તુમપર જમીપેહે પારશા મોહમદ

શેર.

હે અફઝલ આપકા રૂતબા મોહમદ—ખરીદુ આપસે સોદા મોહમદ
તુમહારા સબમેહે જલવા મોહમદ—દીખાદો એ મુજે જલશા મોહમદ
ઉઠાકે ખામેકો શેખજીને લીખી—તુમહારી સના મોહમદ

બહર સીકસ્તા હજરતકી તારીફમે

જમીરે હકને કીયા મુતાહર કે તુમહો શાહે જહાં મોહમદ
સનામે કયા કર શકું તુમહારી કે તુમહો જાતે કુરાં મોહમદ
બકોલ દાવર ખફીવો જલ્લીકે હોગે તુમ રાજદાં મોહમદ
લીએ તુમહારે બનાએ હકને જમીનો ઓર આશમાં મોહમદ
જબીસે જીસકે કમરહે રવશન ગએથે તુમ લા મકાં મોહમદ
બે ઇન્તેહા દાસતાનો અંદર લીખા તુમહારા બ્યાં મોહમદ

શેર.

હમારે દીલકેહે દીલબા મોહમદ—ચમનમેહે ગુલે ખંદાં મોહમદ
મેરી બખશશકેહે શામાં મોહમદ—હમાંહે દર્દકે દરમાં મોહમદ
હે નાત વો બેપ્યાંન મખફી—હે રાજ તુમકો અયાં મોહમદ
સનામેં કયા કરશકું તુમહારી—કે તુમ હો જાતે કુરાં મોહમદ.

ચોક ૧.

મે એક મુદતસે મુન્તેજીરહું તડપ રહાહું યહાં મોહમદ
પડાહું હીરસો હવામે મુજકો બુલાવો દમમે વહાં મોહમદ
કે ઇજનેગીહે ખુદાસે તુમકો હો મેરા જનત મકાં મોહમદ
નખોફ નારે શકરકા ફીરહો ફીદાહે તુમપર સેજાં મોહમદ

શેર.

મીલોમેહું દમે નાલાં મોહમદ—તુમહારા વીર્દહે હરઆં મોહમદ
મેહુ ઇશ ફીકમે હેરાં મોહમદ—મેરી નજરોંમેહે પીનહાં મોહમદ
કે તુમશે એ આરજુહે મુજકો—અતાહો બાગે જીનાં મોહમદ
સનામે કયા કરશકુ તુમહારી—કે તુમ હો જાતે કુરાં મોહમદ

ચોક ૨.

બુલાએ એકદમમે લા મકામે કે જુમલેહો મુરશીલાં મોહમદ
દબાહુંમે કોહે ગમકે નીચે ઉઠાદો બારે ગીરાં મોહમદ
ન મુજકો નારે શકરકા ડરહે અગરજો હો મેહરબાં મોહમદ
તમામ નબીયોંકે પેશવાહે હમારે દીનોઇમાં મોહમદ

શેર

દીખાદો રોજએ રીજવાં મોહમદ—પીલાદો આબએ હેવાં મોહમદ
હો બેહરોબરકે તુમ સુલતાં મોહમદ—નદેખા કોઇ તુમહારીશાં મોહમદ
તમામ દીનોકો ખુર્દ દેખે—તુમહારા દીહે કીલાં મોહમદ
સનામે કયા કરશકુ તુમહારી—કે તુમ હો જાતે કુરાં મોહમદ

ચોક ૩

લીખુમે કયા વશકે નાતગોઇ કલમકીહે શક જબાં મોહમદ
બરૂભી ચલનેમે થરથરાએ હે તાબ મુજમે કહાં મોહમદ
હબીબ હકકેહો આપ બરહક કે તુમહો અરબી જવાં મોહમદ
કે તુમશે ઉમતકી હો ખલાશી બરોજ માંહશર મીયાં મોહમદ

શેર.

ઊઠાદો શરસે ગર ઇશીયાં મોહમદ—હે હામી હશ્રકે મેદાં મોહમદ
દમાગે તર ન હો કયું ચીન આહુ—જો સુંઘેગે સુવે હરઆં મોહમદ
મીટાદો ઉસમાંકે દુશમનોકા—જહાંસે નામોનીસાં મોહમદ
સનામે કયા કરશકું તુમહારી—કે તુમ હો જાતે કુરાં મોહમદ

બહર શીકસ્તા હજરતકા.

નબી હજારોં શ્રીએહેં પેદા ૫ તુમશેહે દીલબરી મોહમદ
તુમહારે જલવેકી દોજહાંમે પાહે જલવેગરી મોહમદ
ખુદાને રોજે અઝલસે બખશી તુમહીકો એ સરવરી મોહમદ
તુમહારે પર તો શેહે નુમાયાં કે ચર્ખ એ ચંમબરી મોહમદ
લીખા હદીસોકે બીચ દેખા કે તુમકો હે સાબરી મોહમદ
કે તુમહો આખીર જમા તુંમહીં પર હે ખતમે પેગમબરી મોહમદ
ખીતાબ બકશાહે હકને દોનો જહાંકે હો દફતરી મોહમદ

ચોક ૧.

કરીહે ખાલીકને ખતમે તુમપે જહાંનકી અફશરી મોહમદ
તુમહારે પરતોશે કુલ્મ લાયક બને હે જીન્નોપરી મોહમદ
હમા શીતારોંમે હમને દેખી તુમહારી હે અનવરી મોહમદ
તમામ પેગમબરોસે રૂતબા તુમહારા હે બરતરી મોહમદ
તુમહારી ફુરકતમે રો રહા હું ન ચશમો મેહેતરી મોહમદ

ચોક ૨.

ઊરૂ જે હકને લીખી તુમહારી હે સાનએ અકબરી મોહમદ
રહુંમે ગુમગસ્તા કયું તુમહારી હે રાહમે રાહ બરી મોહમદ
કે આશીયોંકી બરોજ માહશર કરોગે તુમ બહેતરી મોહમદ
સફફ તુમહારેસે દર ફલક પર નમુદહે ખાવરી મોહમદ
કમરભી વટ જાએ આશમા પર દીખાદેં શકલે જરી મોહમદ

ચોક ૩.

એ શેખ કાશીમકી ઇલ્તેજા હે દીખાના ખુલ્દે બરી મોહમદ
નબી કરોડો હુવે કરે કયા તુમહારી કોઇ હમસરી મોહમદ
હે જીસપે નાજીલ કુરાંકા દફતર કે બન્દેહે પરવરી મોહમદ

અજલસે મોહરે નબુવત હકને એ ખતમે તુમપે કરી મોહમદ
જહનમે ઉસમાકે બુવે મુશકે ખુતનકી તુમને ભરી મોહમદ

બહર શીકસ્તા હજરત હુસનકી સાનમે

કે શેહકી શમશીર કાટતી હુઇ ગરદને શફ શીકનસે નીકલી
કે શામીયોંને કહા યું કાલી બલાએ ચરખે કોહનસે નીકલી
લગાએ લાશોકે ઢેર કીતને કે તેગ વો તેગ઼ જનસે નીકલી
હવાસે ઊડતેથે હોશ દમ્મે કે જાન દુશમનકે તનસે નીકલી
કે ખુન આદાકા ચાટતીથી વો તેગ કીશ મક્રોફનસે નીકલી
ગુલુકો કાટા કમરકો કાટી અલીકી વો તેગ શનસે નીકલી
લગાકે વો તાક ભેડીયોંકા શીકાર કરતી વતનસે નીકલી

ચોક ૧.

જો તેગ વો ફ઼રરો ફરસે નીકલી સુનાતી મુજદા અદનસે નીકલી
પડાહે લશકર મે એક તલા તમ ખુદા કસમ બાંકપનસે નીકલી
વો એક મેદાંમે આકે ચમકી વો બર્ક બનકર કે રંનસે નીકલી
લગીહે જીસકે ગુલુપે આકે ન લાશ ગોરો કફનસે નીકલી
થી લબપે કુમરીકે એ હીકાયત નસીમ રોતી ચમનસે નીકલી

ચોક ૨.

કે જીસકી હીમતપે મરહબાહે નીદાએ સુવે ગગનસે નીકલી
બલાએં લેને કદમકી ઉનકે સમીમ દસ્તે ખુતનસે નીકલી
અલમકી જીસદમ મ્યાંસે તુમને ન તેશ ખાકર રૂકનસે નીકલી
ઉધરકો કાટા ઇધરકો ફેકા ન મુવે ગરદન રસનસે નીકલી
કે રંનકા મેદાન કાંપતાથા કજાયે બનકર જતનસે નીકલી

ચોક ૩.

કહેહે ઉશતાદ શેખ કાસમ કે બખ્શસે પંજ તનસે નીકલી
તુમહારી વો તેગ સાહેવાલા સતારે એ અંજો મનસે નીકલી
સગુફ્તે ગુલકી લગનમે બુલબુલ હજીંહો ફુલોંકે બનસે નીકલી
કે જીસકા કુફેમે ગુલ મચાથા કે રૂહ ફીર ગુલ બદનસે નીકલી
રદીફ એ ખુશનુમા ફસાહતમે શેખજી કે જહનસે નીકલી

બહર સીકસ્તા મદીનેકી તારીફમે.

કે બાગે જંનતસે હમને દેખા ફરોગી હે ખુશનુમા મદીના
પરોપે મુજકો ઊડાકે લેચલ કીધરહે બાદેશ બા મદીના
ઊડી દલાલત જહાં કીનાફે જમીપે જીસદમ હુવા મદીના
બલંદ અર્શ અજીમસેહે બતાવો બેહરે ખુદા મદીના
કે મુન્તેજીર દેખનેકા મે હું નસીમ અજહદ દીખા મદીના
પસંદ હે એક હવા વહાંકી કે ખુલ્દસે હે શફા મદીના
દીયા હે રૂતબા વો શર જમીકો કીયા નબીકો અતા મદીના
પરોંપે મુજકો ઉડા કે લેચલ કીધર હે બાદે શબા મદીના

ચોક ૧.

કે રૂવે કાબેકી શર જમીપર શફાફે હે પારસા મદીના
તમામ વો જંન તોશે દેખા હે જલવેગર પેસવા મદીના
મકાં ન એસા હે બર જમીપર બનાયા ખાલીકને કયા મદીના
ન માર શકકે હે પર પરદે કે મુજકો શર શર બતા મદીના
કે જીસકી જાનીબમે ડર નહી હે કે હે વો જંનત શરા મદીના

ચોક ૨.

શાહનકો ઝાડું મે અપને પલકોશે દેખ પાઊં જરા મદીના
ન ફીરકે આઊં ફના જમીપર નજરમે આએ બકા મદીના
હે આ બે જમ જમકા એક ચસમા મકાં હે દારૂલ શીફા મદીના
બર આએ હાજત તમામ દીલકી કે હે વો હાજત રવા મદીના
બતાતા હે હાજીયોં કે દીલકો કે લુત્ફ વો ઇપતેદા મદીના
પરોપે મુજકો ઉડા કે લેચલ કીધર હે બાદે શબા મદીના

ચોક ૩.

કલમ બદસ્તે ઉઠા કે કાસીમ બશોક તુને લીખા મદીના
ફલક હે જીસકાહી જેરે ફરમા હે પરત વો મે ફીજા મદીના
કબુતર જીસપે નીસાવરી હે અજીબ હે બેબહા મદીના
હે જીબરીલ જીસકે દરકા દરબાં હે ખુબ સલ્લે અલા મદીના
હે દીલમે ઉસમાકે એ તમંના દીખા દો મુશકીલકોશા મદીના

બહર શીકસ્તા.

નહીંહે રાજે અજલસે ઇખલાસ મોર મારોંકે દુશમનીહે
ન ઇનકે મારેકા દેખા મદફન ગરજએ આફત રસીદનીહે
હે દામ જુલફોમે દીલપરેસાં ગજબ એ તારે બુરીદનીહે
દીલાહે ફરજુલે આશમાંકા મલકભી ચશમે ચકીદનીહે
ફીરાકે જાના મે રો રહાહું ગરેબાં ગમસે દરીદનીહે
ફીદા ન હોં કયું કે જીસપે બુલબુલ અજીબ વો શકલે ખંદનીહે

શેર.

નુમા દંદાં નહી રેકી કની હે—કે જીસકી દો જહાંમે રવશની હે
લબે હેં લાલ આંખે શોસનીહે—ફીદા મુસહફપે જીસકે ચાંદની હે
ઉધરસે ખારે મીજાં ચુભે હે—ઇધરશે અબરૂ કમાંતની હે
ન ઇનકે મારેકા દેખા મદફન ગરજ એ આફત રશીદની હે

ચોક ૧.

અજબ નજાકત હે ઉસ પરીકી ન હુર એસી ફરોગની હે
બગોર એ હમને ખુબ દેખા જહાંમેના એસી પદમની હે
કે હીજ્ર જાના મે બાદ મરગે મજારમે દીલ તપીદની હે
બમુંગા કયુંકર ફરેબદાસે શનમકે ગેશુક મંદની હે

શેર.

છલાવા ચાલમે વો હસ્તની હે—ન ઇંદ્રાશનમે એસી કંચની હે
ખીજલ દંદાસે બરકે ફરદની હે—પટકતી જુલ્ફપે શર ધામની હે
જો શકલે જુલફોકી મેને દેખી—કે નારસા દોનો લંદની હે
ન ઇનકે મારેકા દેખા મદ ફન—ગરજ એ આફત રશીદની હે

ચોક ૨.

બકાહે એક જાત વાહદાકી કે મોત સરપે નમુદનીહે
મે હલ્ક જન હો કે યું પુકારા બદનકી કફની ખરીદનીહે
નહીં હું ઊફતાદા દર જહામે પમાએ કામત કસીદનીહે
ન રૂવે તાબાંપે જુલ્ફ વાકર બલાકા ઉશવા રબુદનીહે

શેર.

ખીરામે આફતે સોલે જની હે—અજબ વો ગેરતે ગુલ નાજની હે
જબીપે શોખ ને અફશાં ચુની હે—બીના પરશે એ જુલ્ફે સનસની હે

સતારે સબ મુકે ઢાંક લેવે—એ બર્ક દંદાંન કુન્દની હે
ન ઇનકે મારેકા દેખા મદ ફન—ગરજ એ આફત રસીદની હે
ચોક ૩
યા ઇનકો પરખાલો જો હરીસે સખુન એ કાસીમકે માદની હે
ચડાયા ખેયાલોકે વર્ક ઊપર કે આબ ખામેશે કુન્દની હે
ખેયાલ પીરૂ ફરોગી તેરા નુમા ફસાહતમે કુન્દની હે
કે દમકો હુહુકે ચીખતાહું ન કરશકે કોઇદમ જનીહે
શેર.
હે ચીકના પનએ જુલફે રોગનીહે—ચલી ખુનોશ કરને જોગની હે
હશીનોપે પડી એક ચપકનીહે—વો રશકે હુરકી સુરત બની હે
ભરીહે તેરે સખુનમે—ઉસમાં નુમાયાં શકકર કી ચાસની હે
ન ઇનકે મારેકા દેખા મદ ફન—ગરજ એ આફત રસીદની હે

સનઅતહે બહર સીકસ્તા.
અજલ સેતા ઉસકે દીલોમે જોસાતકા લોકે દુસમની હે
ઇસી તરાસે મુજી રહમારે તમામ જખમોકાં ચાંદની હે
ઉલઝર્કકા કુલશે હું પરેસાં પડી ઉકાની એ ઉલઝની હે
ઉસીકી ફુરકત મે જાંબ લબહું સતા રહી મુજકો જાકની હે
અભીસે વેહ સતમે જોફ હોગા કે દુર જો રહે તહ મતની હે
ઉસીપે શદકે કરૂં મે જાકો હમારે જીમે એહી ઠની હે
શેર.
ઉધર વો માહેરૂ જબસે બનીહે—ઇધર કટતી રહી અબ ગરદનીહે
અજીમફાર દુનીયા અદેનીહે—ઉડે કેસે તબીયત ખનખની હે
ઉલટ દે રૂખશે નકાબ સબકો—દીખાઇ આલમકો રોસની હે
ઇસીતરાસે મુજીર હમારે તમામ જખમોકો ચાંદની હે
ચોક ૧
અજીબ રંગત હે ઉસ પરીકી કે જીસકી સુરત દમીદની હે
અગર એ બાતીનપે હો મુખાતીબ સમીમ મોજે વજીદની હે
અદાસે માહફીલમે અય પરીરૂ બજાઇ જબ તુને પેજની હે
અસલમે દંદાહે તેરે જાનાવો યા કેહી રેકી એક કની હે

સેર.

ઇરાદા કર રહી કયા ચીતવની હે-અસર સીરીંકા રખતી ગુફતની હે
અંધેરી રાત કાલી લાગની હે-અજલ ડરતી હે એસી ખટકની હે
અમનમે રખના તું અય ખુદાયા-બલાએ કાલી રસીદની હે
ઇસી તરાંસે મુજીર હમારે તમામ-જખમોકા ચાંદની હે

ચોક ૨.

અસીર દામે બલા હે હમભી નજર પડી જબસે પદમની હે
અલમમે આંખે લહુ હે રોતી ઉસીકી હર વકત જુસ્તની હે
ઇનામ બોસા હમેભી દે દોકે અર્જ એ મેરી ફરદની હે
ઉતારો બુરકા જકાત બાંટો કીયા ખુદાને તુ મેગની હે

શેર.

ઉસીકે ઇશકમે જાંકંન્દહે-અલમ દીખલાતી રાહે રફતની હે
ઉઠાતી શોર માહશર રાગનીહે—અમીરોંસે ફકીરોકી છની હે
ઊભારૂં કયુંકર જીગરસે અપને—સુભી મીજાંકી બુરીઅની હે
ઇસી તરાંસે મુજી રહમારે તમામ—જખમોકા ચાંદની હે

ચોક ૩.

ઇલાહી મજમુ હો બર્ક અપના કે જેસે શમશીર આહની હે
અદમસે દીલમે રસા લગીર કે ઉદુકે ચેહરેપે મુરદની હે
અખીર ઉસતાદ તુમપે બાદલ પુગુ રશાયરકી લાવની હે
ઊફી જમાંના કલામ તેરા વજીરઅલી હુકમે કંપની હે

શેર.

અનલ હકમસ્તકી કયા શરદનીહે—અતાઅત હકકી કરના ઉમદનીહે
અકેલી તુમને પેહની કર ધની હે—ઇરાદા કીસ જગેકા બસ્તની હે
ઊમીદ એ હે મીલે ન બુતસે ય—ઉસકી બાતોંમે મોહની હે
ઇસી તરાહસે મુજીર હમારે તમામ—જખમોકા ચાંદની હે

બહર શાકસ્તા કીસ્તી.

ન સર્વે મનકો ન ચેન દીલકો એ બુદ દમકો ફરાર કર દે
તમે કે દરીયામે બેહ રહા હું એ મેરી કીસ્તીકો પાર કરદે
ભવરમે ડુબે ન ફીરે કેનૈયા બહરસે ફેરન ઊભાર કરદે

દુઇકે પરદેકો દુર કરદે શનમ દીલ ઇન્તેજા કરદે
કરાર કીજા નહીં હે બીલકુલ તુમેરે દીલકો કરાર કરદે
પડીહે આકર કે એક તફામે પાર પરવર દીગાર કરદે

શેર.

ઇધરકો આઇને રૂખસાર કરદે—તું અપને દીલકો તાબેદાર કરદે
એ ગીરદા બે બલાસે પાર કરદે—ઇલાહી તુ મદદ એક બાર કરદે
ન ફીરકે ડુબું એબેહરે ગમમે—મદદ તું એ અબકી બાર કરદે
તમે કે દરીયામે બેહ—રહા હું એ મેરી કીશતીકો પાર કરદે

ચોક ૨.

કે હોશ ઉડતેહેં ના ખુદાકે બહરસે તું દરકનાર કરદે
એ ચાર સુબેહ રહીહે ! શતી ઇસે ડીકાંનેપે ચાર કરદે
ચલુંગા કયુંકર એ મેરે રુરશે અલે હદાઇસીયાંકા બાર કરદે
ફીરાકે લેલામે બનકે મજનુ જીસમકો તું અપને આર કરદે

શેર.

અલહે દે ઇશકે સબ વો જાર કરદે—કનારેપર ઇસે સત્તાર કરદે
ખેયાલે ખાબસે બેદાર કરદે—મેરી હાજર રવા દીલદાર કરદે
ખીજાં કેહાતોસે તંગ આયા—જરા મુજે હોશીયાર કરદે
તમે કે દરીયામે બેહ—રહા હું એ મેરી કીસતીકો પાર કરદે

ચોક ૨.

હજાર જાશે તું ઉસ પરીરૂપે હુસન ખુબી નીસા કરદે
લગાદે લવગર ખુદાશે અપની કે તુજકો વો નામદાર કરદે
હશરકા હો જાવે શોરબર પાની ધાવો ખફગીકી ચાર કરદે
ન રેહ બુતોકી તુકજ રવી મેસનમપે દીલતું ફીગાર કરદે

શેર.

શખુન મેરા દુરે શાહેવાર કરદે—મુજે ફીર દોશકા મુખતાર કરદે
હરેક શરકા મુજે સરદાર કરદે—મેરી મુશકીલ ઉકુદાદાર કરદે
અલમમેએ ગર્ક હો રહીહે નહી તઅમુલ ઊતાર કરદે
તમે કો દરીયામે બહે—રહાહું એ મેરી કીશનીકો પાર કરદે

ચોક ૩.

જો દાવા રખતેહો શાયરીકા તો ઇસકદર ઇસ્તેહાર કરદે

કે જો રહે રૂશીયોંકા લશકર અભી તુ કાસીમકો તાર કરદે
કે કુવે હજરતમે બારે તાલા નુમાયા મેરા મજાર કરદે
બહારકો વો ખીજાંબના દે ખીજાકો વો નવ બહાર કરદે

શેર.

જફ્ર મેરી શરે બાજાર કરદે—રકીબોંકા મેરે મીસમાર કરદે
મે બેપર હું મુજે પરદાર કરદે—નહીંતો તુતહે તલવાર કરદે
એ શેખ ઉસમાકી ઇલ્તેજાહે—તુ મેરે દુશમનકી હાર કરદે

બહર શીકસ્તા.

નફસ તું હીરસો હવામે ગાફીલ ફીદા તુજનાપે જાન કરદે
કેશાહકો વોગ દાબનાહે ગદાકો શાહે જહાંન કરદે
મેં પોચુ રૂતબેકો આશીકોકે મીશાલે મજનુકી સાન કરદે
દુઇકી પરદા ઉલટસે દીલશે અલહેદા ઇશકા ગુમાંન કરદે
હમારા પજમુરદે દીલ હુવાહે ફરોગી તું ગુલ શીતાન કરદે
ક્યાંનમે તેરે રોજે સબહુ જરા તુ ઇસ તરફ ધ્યાન કરદે

શેર.

મેરી મુશકીલકો તું આસાન કરદે—ઊઠુએ નુહકા તુફાન કરદે
એજાજનાપે તું કુરબાન કરદે—નજર તું રહમકી રહેમાન કરદે
ખુદંગે નાવકચુ ભાચુ ભાકર—ઉઠુકે દીલપે નીશાંન કરદે
કે શાહકો વો ગદા બનાદે—ગંદાકો શાહે જહાંન કરદે

ચોક ૧.

શાફે એ દીલકો બનાઉંકા ગજબ રૂએ મેરી જબાંન કરદે
લીખું મે તેરી સનાબ દીલશે કે દીલકો તું દાસ્તાંન કરદે
ચમનએ ઊજડા પડા હુવાહે મીશાલે તું બોસ્તાન કરદે
કે મેરે રહેનેકા માવીયામે તું ખુશનુમા એક મકાંન કરદે

શેર.

શફરકા ઇનદીનો શામાંન કરદે—તું પુરે દીલકે સબ અરમાંન કરદે
નીધેતુ લુત્ફકી હન્નાન કરદે—બજાલાઉં જો તુ ફરમાંન કરદે
સબાતુ કુએમે ઉસકે લેઅલ યા ઉસકા જાહીર બ્યાંન કરદે
કે સાહકો વો ગદા બનાદે ગદાકો શાહે જહાંન કરદે

ચોક ૨.

કે આશમાકો જમીન કરદે જમીનકો આશમાંન કરદે
ન તેરી કુદરત કોઈ પાયા કે પીરકો નવ જવાન કરદે
ન ભુલું આલમ કીતાં મે તુજકો નીગાહ તું જુલ્લેશાંન કરદે
કીસે જીલાવે કીશીકા દમમે વો દુરદીનો ઈમાંન કરદે

શેર.

ચહાંપે હશીકા મેદાંન કરદે—ચમનકે તખ્તકો વેરાંન કરદે
કીશીકા અર્શ પેદા લાંન કરદે—કીશીકો જાંનસે બેજાંન કરદે
કે મેભી બનજાઉં મીસલે હાફીજ—જબાંપે મેરી કુરાંન કરદે
કે સાંહકો વો ગદા બનાદે—ગદાકો શાહે જહાંન કરદે

ચોક ૩.

ચુભાકે કાસીમ ઊદુકે દીલપે વો પાર તીરો શીનાન કરદે
જબર નહો શામીયોંકા લશકર—જફર તું અબ મેરીઆંન કરદે
નબીકે શેરામે યા ઈલાહીં મેરા તું એક આંસ્તાંન કરદે
નીગાહ લુતફો કરમકી કરકે તું મુજપે અમનો અમાન કરદે

શેર.

તુ હીકમતકા મુજે લુકમાંન કરદે—તુ કાશીદાસકા કલ્લ્યાન કરદે
ખતમ ઇસ ખ્યાલકો ઉસમાંન કરદે—જરા મેરી તરફ તુ કાન કરદે
ન જીતને પાએફીરકે—બાજી કેઈની હસુદોકી હાન કરદે
કે સાહકો વો ગદા બનાદે—ગદા કો સાહે જહાન કરદે

બહર શીકસ્તા.

સબા મદીનેમે જલ્દ લે ચલકે દીલમે વો ઇસક મુસ્સલીહે
નસર્બ મનકો ન ચેન દીલકો કે રોજે સબલબ પેસાહેદીહે
કે પર ફરીસ્તો કે જલ રહેહે કે જીસ જગે રૂવે આતશીહે
કે ભુનતે આતીશકે પરવહાંપર ગુમાંકા ઉશજા ગુમા નહીંહે
મે હલ્ક જન હોકે યું પુકારા મકાંમે કોઈ નહીં મકીંહે
જો પરતવાહે સનમકે રૂખમે નદર કમર એશી રોશનીહે
શના કયા કોઈ કરે તુમહારા સનાખ્વાં ખુદ રબબીલાલમીંહે
નસર્વ મનકો ન ચેનં દીલકો કે રોજે સબ લબપે શાહેદીં હે

ચોક ૧.

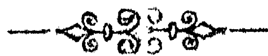
એ ચશ્મે નરગીશકો દેખકરકે હર નબીયા બાંકે શરમગીંહે
હે દીલપે શોશન કે નાતવાંની ચમનમે પજ મુરદે હાશમીંહે
વોલા બ્યાંહે બ્યાં કરૂં કયા શનમ મેરા ઇસ કદર હશીંહે
હે છત્રલ વલાક જીસકે શર પર હમારે દીલકા વો દીલ નસીંહે
વોલા મકાંહે મેરે સનમકા કીશી જગા પર મકાં નહીંહે
ન શર્બ મનકો ન ચેન દીલકો કે રોજે શબ લબપે શાહેદીંહે

ચોક ૨.

બકાહે એક જાતવા હદાકી કે ફાની વો ચરખે ચમબરીંહે
ફલકકે સાએમે શોરહાહું કે એક મુદતસે દીલ હજીંહે
કે જીશકે અબરૂહે કાબેતુલ્લા કેનાફ વો જીસકી મુશકેચીંહે
કે જેરે ફરમા ફલકહે જીસકે બદન નુમાજુલ ફેઅંબરીહે
તુહીંહે પોશીદા ખાંને દીલમે તુ આખરીહે તુ અવ વલીંહે
ન શર્બ મનકો ન ચેન દીલકો કે રોજે સબ લબપે શાહેદીંહે

ચોક ૩.

કે જીસને તસવીર મેરી ખીંચી કે ઉસ મુસુવરકો આફરીંહે
ન ઉસકા શાનીહે દો જહાંમે મકાંન ઉસકા નહીં કરીંહે
કે બાલ જીસકેહે રશક શુમ બુલ બદન બજોશે વો યાશમીંહે
લતીફ મજમું ખેયાલકાહે કે શેખ કાશીમભી નુકતેચીંહે
જબરહે ઉસમાંન આજ કલ તું તમામ વો જેરેશામઇહે
ન શર્બ મનકો ન ચેન દીલકો કે રોજે સબ લબપે શાહેદીંહે

બહર શીકસ્તા.

કદે મુબારકકા ઉનકે સાયા; ફલકપે ઇસબર જમીં ન દેખા
એસબહે શીશમતકી કમનસીબી મકાંન એક શાહેદી ન દેખા
ખેયાલ શુબહો મસાહે દિલપર કે હમને વો દીલ નસીં ન દેખા
હુવા હે શોદાએ ખામ કેશા ફરોગી નકસે નગીં ન દેખા
મે હલ્ક જન હો કે યું પુકારા મકાંમે કોઈ મકીં ન દેખા
કે દીલકો એ રંજ સોત અબ હે કહીંપે માહે જબીં ન દેખા
હમારી એ કજાપે એ ગજબહે કે બરમે વો દીલ હસીં ન દેખા

એ શબહે કીશમતકી કમનસીબી મકાંન એક શાહેદીંન દેખા

ચોક ૧

ફીરા મે બનબન તરહે સબાકી મકાં શનમકા કહીં ન દેખા
અગર એકી હમને લાખ હીકમત કહી રૂવે આતશીં ન દેખા
બસાને સીમા બ મુજતરબ હું શગુફ્તે ગુલ નાજનીં ન દેખા
હે દાવે કાશીદકો કીશ ગુમાંપર નીસાંન રૂહુલ અમીં ન દેખા
ફરીસ્તા કયા બલકે જીસ મકાં પર ગુજર સબાકા ચકીં ન દેખા
એ સબ હે કીસમતકી કમ નસીબી મકાંન એક શાહેદીં ન દેખા

ચોક ૨.

બશાને એ ઇન્તેજાર હું મે કે ચશમે વો શુર મુગીં ન દેખા
રહે હે શીકવા એહી જબાંપર કે હમને રૂવે મુબીં ન દેખા
કે એક મુદતસે આરજુ હે કે જીશ્મ વો યા સમીં ન દેખા
શીવા હમારે નબીકે કોઇ નબીને અરસે બરીં ન દેખા
જો બુહે જુલફેં સનમમે યારો કે એસા વો મુશકેચીં ન દેખા
એ સબ હે કીસમતકી કમ નશીબી મકાંન એક શાહેદીં ન દેખા

ચોક ૩.

કે ઇસ્ક એહ મદમે જો મરા હે કે ફીર ઉસે દીલ હજીં ન દેખા
નબી હજારો હુવે જહાં મે નબી કોઇ ઇજિ નગીં ન દેખા
હે જીસપે નાજિલ કુરાંકા દફતર પ કોઇ એસા નબીં ન દેખા
રીવાયતોમે લીખાહે કાસીમ મકાં સનમકા કરીં ન દેખા
પ તુમશા ઉસમાનશાયરોમે યકીન હે નુકતેચીં ન દેખા
એ સબ હે કીશમતકી કમ નશીબી મકાન એક શાહેદીં ન દેખા

બહર શીકસ્તા.

વો નુર રોશન સનમકા મેરે બહશ્ત વો રલા મકાં મે દેખા
ન ઉસકા શાની હે કોઇ જહાં મે બ્યાંન ઊશકા કુરાં મે દેખા
બગોર કરકે ફલક જમીપર વો નુર ખુદ આસતાં મે દેખા
નબીકા જલવા તમામ જલવે નુમામે કુલ મુરશીલાં મે દેખા
કે અર્શ કુરશીમે માવીયામે પ નુરદોનો જહાંમે દેખા
મલકમે હુરોમે જનતોમે સબીલ બાગે જીનામે દેખા

શેર.

તજલ્લા જોતે રેહે દાંમેદેખા—ન એશા મહેરે વો તાબાંમે દેખા
ફરોગે જુલ્ફ એ પેચાં મે દેખા—ન પરીયોંકે રૂવે ખન્દાં મે દેખા
વો નુરપુર નુરી નુર તેરા—યહાં તલક આશમાં મે દેખા
ન ઉસકા શાની હે કોઇ જહાં મે બ્યાંન ઉસકા કુરાં મે દેખા

ચોક ૧.

કે મુજ નબી અંબીયાકા જલવા તમામ પીરો જવાં મે દેખા
સમેમે હે ઉસ પરીકા જલવા હમા વો રાજે નેહાં મે દેખા
જહલમે મીર રીખ કે હક શાંમે કે બાગે બન બોસ્તાં મે દેખા
હે ખુબરૂ જલવે ગરકા જલવા વલે જમીનો જમાં મે દેખા

શેર.

ઉસે પોસીદા કુલબેજાં મે દેખા—ઉસે હરેક વસર કીશાં મે દેખા
હશર એ જુલફકે તુફાં મે દેખા—અશર બુલબુલકે કબ નાલાં મે દેખા
હે જરરે જરરેમે નુર તેરા—બ ખુદ એ આલમ કીતાં મે દેખા
ન ઉસકા શાની હે કોઇ જહાં મે બ્યાંન ઉસકા કુરાં મે દેખા

ચોક ૨.

ફરોગ ઉસમા હે વસકા હમને ગુલો કે વો ગુલસીતાં મે દેખા
કમર મે દેખા વો ખુર મે દેખા સતારોમે કે હકશાં મે દેખા
વો નુર દે હરો હરમ મે દેખા અજીબ શીશે ગીરાં મે દેખા
ઉસીકો ગીતામે ભાગવતમે વો પોથી પુસ્તક પુરાં મે દેખા

શેર.

વો યુશુફકો વલે જીન્દાં મે દેખા—ઉસે ફીરકે નહીં કીનઆં મે દેખા
લીખા થા જોખતે રેહાં મે દેખા—ગુજીસ્તાં હાલ વો ઇરફાં મે દેખા
નહીં હે લાલોમે વો તજલ્લા સનમકે લાલે લબાં મે દેખા
ન ઉસકા શાની હે કોઇ જહાં મે બ્યાંન ઉસકા કુરાં મે દેખા

ચોક ૩.

હકીક ઉસતાદ શેખ કાશમકે ફેજ તેરી જબાં મે દેખા
ન શેર ગોઇ મે એસા મેને કે અબ તલક માહ ફીલાં મે દેખા
કે પર તવે ઉસ સનમકા મેને વો ગુમ બદે આસીયાં મે દેખા
અલીપે ખતમે હુઈ સુજાઅત લીખા હુવા દાસ્તાં મે દેખા

શેર.

ભ્યાં તેરા હરેક દીવાં મે દેખા—તુજે બસ્તીમે ઔરવીરાંમે દેખા
હરેક દુશમનકો સર ગરદાં મે દેખા—એ ઉસતાદીકા ફન ઉસમાંમે દેખા
તીલસ્સમ કાસીમને ખુદ નજરસે એ ચશમકીં પુતલીયાં મે દેખા
ન ઉસકા સાની હે કોઈ જહાં મે બ્યાન ઉસકા કુરાં મે દેખા

બહર સીકસ્તા ઘુંગરૂકા.

ચમનમે ગુન્ચોકો દે રહે જુલ અજીબ ગુલરૂ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
ગુલોકે તખતે લુટા રહે હે ઈરમમે હરસુ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
જીગરકો કાલીબમે કાટતેહે એ બન કે ચાકુ તુમહારે ઘુંગરૂ
તરાસ્તે હેએ હલ્ક નાજુક હેતેગે અબરૂ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
મચાએ એક સોર હસ્ર બરપા વો બનકે કંપુ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
નિકલકે બાંબીસે એ ડસીંગે બતોર બીછુ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
રહે વો આવારા દસ્ત અંદર શુનેજો આહુ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
લગાકે કાનોકો સુન રહેહે મુશલમાં હીન્દુ તુમ્હારે ઘુંગરૂ

ચોક ૧

કે ગુંજના ભુલજાએ અજહદ શુનેજો યાહુ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
તને હુવેહે વોગીદે પાકે બતોર તંબુ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
શીતમ રસીદા હે ઈનિકે હાતોં હેશકલે ટીમરૂ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
તમામ પરીયોંકે દીલકો અજબશ કરેહે કાબુ તુમ્હારે ઘુંગરૂ
નહી હે કમ શેરે શાયરીસે કરેહે જાદુ તુમહારે ઘુંગરૂ
ગુલોકે તખતે લુટા રહેહે ઈરમમે હરશુ તુમહારે ઘુંગરૂ

ચોક ૨

જલાતે નારે અલમશે દીલકો લગાકે દારૂ તુમહારે ઘુંગરૂ
મશીહા બનકે જીલા રહેહે હેનકસે બકુ તુમહારે ઘુંગરૂ
કરૂ મેશીકવા જબાંસે કયા કયા હે દીલકે દીલજુ તુમહારે ઘુંગરૂ
કરૂ અલેહદે કભી ન ઈનિકો રખુ બ પેહલુ તુમહારે ઘુંગરૂ
એ ખીંચ લેતેહે દમકો દમમે અદાસે હુહુ તુમહારે ઘુંગરૂ
ગુલોકે તખતે લુટા રહેહે ઈરમમે હરશુ તુમહારે ઘુંગરૂ

ચોક ૩

કહે હે ઉસતાદ શેખ કાશીમ નુમાહે ખુસરૂ તુમ્હારે ધુંગરૂ
ચખા રહે હે જહરકી તલખી કદમકો છુ છુ તુમ્હારે ધુંગરૂ
તરાસતેહે ઉદુકા દામન વો સેખ ડોશુ તુમ્હારે ધુંગરૂ
ભરા તીલસ્સમ સુનીગે હમદમ લહદશે પીરૂ તુમ્હારે ધુંગરૂ
ખતરહે ઉસમાકો ના દીખાએ કહીં વો ટાપુ તુમ્હારે ધુંગરૂ
ગુલોકે તખતે લુટા રહેહે ઇરમમે હરસું તુમ્હારે ધુંગરૂ

બહર શીકસ્તા.

દીખા રહે હે અલમ રસીદા એબનકે મફતું તુમ્હારે ધુંગરૂ
દરીદા દીલહે ફીરા રહે હે બદસ્ત મજનું તુમ્હારે ધુંગરૂ
દીલા કરસમેસે અબ સીતમગર દીખાએ હામું તુમ્હારે ધુંગરૂ
દીલેહજીકો એ દમમે હમદમ બનાએ મમનું તુમહારે ધુંગરૂ
દરાજ આહટસે બજ રહેહે દીલાએ મહેજું તુમહારે ધુંગરૂ
દીવાના વો તેરા નીમજાહે દીખાએ અફશું તુમહારે ધુંગરૂ
દબે જો વો કો હે ગમકે નીચે શુને ફલાતું તુમહારે ધુગરૂ
દરીદા દીલ હે ફીરા રહે હે બ દસ્ત મજનું તુમહારે ધુંગરૂ

ચોક ૧.

દહલતા શુન શુનકે દીલ હમારા શુને હેં જુંજું તુમહારે ધુંગરૂ
દકીક બનકે બજા રહે હો સીતાબી તુમ હું તુમારે ધુગરૂ
દરશ દીખાકે શુના વો છુમ છુમ શુનીગે બરશું તુમહારે ધુંગરૂ
દીલોકો અજહદ તરાશતે હે અદાસે જું તું તુમહારે ધુંગરૂ
દહરમે શેહરી પુકારતેહે વો મુર્ગે કુંકું તુમહારે ધુંગરૂ

ચોક ૨.

દહનસે સોલે નીકાલતે હે હે ગુન્ચે ગુલગું તુમહારે ધુંગરૂ
દીલા એ મુદતસે આરજુ હે બ રંગ દેખું તુમહારે ધુંગરૂ
દરોગ મેરે સખુનમે કબ હે લબુંસે ચું મું તુમહારે ધુંગરૂ
દમાગ આલીસે ટુટ જાએ ન ચર્ખગર હું તુમહારે ધુંગરૂ
દહરમે એક સોર હોવે બરપા અલેહ દેકર હું તુમહારે ધુંગરૂ
દરીદા દીલ હે ફીરા રહે હે બ દસ્ત મજનું તુમહારે ધુંગરૂ

ચોક ૩.

દહનમે ગુન્ચે શાખીલ રહે.હે કહીં ન બે ચું તુમહારે ઘુંગરૂ
દીખાતે હે કો હે ગમને હાંયત ન પાકો બાધું તુમહારે ઘુંગરૂ
દકીક ઉસતાદ શેખ કાસીમ હે દુરરે મકનું તુમહારે ઘુંગરૂ
દીયા હે એક દીલપે દાગે કુલફ્રત બહાતે હે ખું તુમહારે ઘુંગરૂ
દમીદ ઉસમાન દમમે લાએ જમાકે મજમું તુમહારે ઘુંગરૂ
દરીદા દીલ હે ફીરા રહે હે બ દસ્ત મજનું તુમહારે ઘુંગરૂ

બહર શીકસ્તા મએરાજનામાએ.

બ હુકમે રૂહુલ અમીં ખુદાકે મકાંસે લેકર ઇનામ આએ
બુલાએ અરશે બરીપે તુમકો એ આજ ઊમતકે કામ આએ
વો સરવે કદ નાજની તુમહીં હો દીલોકે વો દીલ નસીંન આએ
ફરીસ્તે સબ અલ અમા પુકારે ફલકપે માહે જબીંન આએ
કોઇ રીકાબોકો થામ તાથા વો કીબ લતે મુરસલીંન આએ
કે જીસસી આમદકા ગુલ મચા હે હરમસે રૂવે મુબીંન આએ

શેર.

ચમનકા દીલ હુવા માયલ—શનમ જબ તુ નજર આયા
તેરીહી શાનમે કુરઆંન શુન અએ જલવે ગર આયા
કદમ તેરાહી પ્યારે લાં મકા તક પોહોંચકર આયા
વસીલા હો હમારે શરપે તુ ખેરૂલ બશર આયા
પુકારી હુરેં ઇરમકે અંદર નજરમે માંહે તમામ આએ
બુલાયે અરશબરીપે તુમકો એઆજ ઉમતકે કામ આએ

ચોક ૧.

ન તેરા સાની હે કોઇ પેયમબર જહાંસે શાહે જહાંન આએ
પરોંકો બાંધે ખડી હે પરીયાં ફલકપે જાતે કુરાંન આએ
કે બાદે શરશરભી લેને દોડી બખુદ વો ખાલીકકી શાન આએ
હજાર જાંસે હું તુમપે કુરબાં વો યુસુફે નવ જવાંન આએ

શેર.

તજલ્લી દેખકર તેરી શફકત ગમમામ પર ફુલા
બરાતી હો મલક આએ ચલા દુલહનકે ઘર દુલા

બીઠાકર લેચલે તુજકો બના ચાકુતકા ઝુલા
હુવે મદહોશ ગુલમા ઓર ફલકને હોશકો ભુલા
ખુશી મનાતેથે હુર ગીલમા ઓ લેકે કૌશરકા જામ આએ
બુલાએ અરશેબરીપે તુમકો એઆજ ઊમતકે કામ આએ

ચોક ૨.

હે નુરકા તેરે શબ જહુરા ફલકપે જોકે જમીર આએ
કરી હે તેહરીર ખુદ કલમને ઇસમકો તેરે કદીર આએ
કહાયું રીજવાંનેમરહબાએ કે અર્શપે બેનજીર આએ
વો નારે દોજખ જીમીસ્તાં કરદો ખુદાકે વો ખુદ વજીર આએ

શેર.

પડે કલમા તેરા ગુલશનમે ગુન્ચે બગ્ર બુટે ગુલ
તેરાહી નામ લેતે હે વો તુતી કુમરીએ બુલબુલ
તેરાહી નામ લેનેસે ગયા સબ રાજ મખફી ખુલ
શફીયુલ્લા હબીબુલ્લા રસુલુલ્લા હે તુ બીલકુલ
શવાર રફરફકે ઊપે હોકે બતાતેના જોખીરામ આએ
બુલાએ અરસેબરીપે તુમકો એઆજ ઊમતકે કામ આએ

ચોક ૩.

કહા યું બાગોકે બાગબાંને હમારે દીનો ઇમાંન આએ
કે મુરશીલોકે તુમહીં હો મુરશીલ અરશપે વો જુલ્લેસાંન આએ
સવાંરો સબ જંનતોકો અજબસ કે યુસુફે નવ જવાંન આએ
દમીદે રૂખકો જો દેખ લેવે તો નીમજાંનોમે જાંન આએ

શેર.

જહાં મે તુજકો ખાલીકને બનાયા સબશે લા સાની
શુભહાંન અલ્લા ખતમ હે હુસનકી એ તુમપે સુલતાની
તુહીં ફખરે રસુલા હે તેરા દરજા હે કુરઆંની
વો લુટે લબકી લાલીને તેરે લાલે બદખ શાંની
તુમહારે જેરે કદમ મોહમદ કે પીરૂ ઊસમા ગુલામ આએ
બુલાએ અરશેબરીપે તુમકો એઆજ ઊમતકે નામ આએ

બહર શીકસ્તા મએરાજકા.

મુબારક હે મીમ નામ તેરા નજરમે નુરે જમાલ આએ
બુલાએ કોનો મકાંમે તુમકો હરમસે કસકે કમાલ આએ
બુરાં કપે ચડકે એક દમમે ફલકકે ઉપર સીતાબ આએ
તમામ નબીયોંકે વો નબી હેં કે દુશરે આફતાબ આએ
કે જીસકા તાલીબે દોજહાં હે ઊઠાકે રૂખશેનકાબ આએ
હુબુબશાચડગએ ફલક પર નજર મેવો માહેતાબ આએ

શેર.

દેખીએ ચલકર નબી અબ કયા ફલકકી સેર હે
જંન તશ વાંરી તુજ લીએ બાગે જહાં ગુલખે રહે
અર્શ કુરસી લોહ કલમકો શરકી ચાકીનેર હે
સામાન સબ તૈયારહે ફકતે તુમહારી દેર હે
નબી ના એશા હુવા નહોગા વોંશાહબે નવને હાલ આએ
બુલાએકોનો મકામે તુમકો હરમસે કસકે કમાલ આએ

ચોક ૧

બુરાક પરહો શવાર અકસાંપે વો રશુલે કરીમ આએ
કેશાંનમે જીસકી લવ લમાહે અરશપે હકકે કલીમ આએ
હમા નબી મુન્તેજીર ખડેહે નજરમે દુરરે યતીમ આએ
હુવે ઉગલીયોંકે જબ ઇશારે નીધાહમે સબકી મીમ આએ

સેર

પેશાનીપર મોહંમદકે ચમકતાથા કુતબ તારા
અબરકા સરપે થા શાયા મોઅંતર જીશ્મથા શારા
શના કરનેકા ઉનકે દોશ્તો મુજમે નહીં ચારા
ઇશારત પાકે ઊંગલીકી જીગર માકા હુવા પારા
સનાહી કરને શના લગેજો તુમહારા દીલપર ખેયાલ આએ
બુલાએ કોનો મકાંમે તુમકો હરમશે કસકે કમાલ આએ

ચોક ૨

ખુસીશે દોડે તમામ ગીલમાં રશુલેઅકરમ કરીબ આએ
દબાકે ચોંચોંમે ગુલશ ગુફતે ઇરમશે વો અંન દલીબ આએ

હે જીશપે નાજીલ કુરાંકા દફતર ફલકમે હકકે હબીબ આએ
કે શાંનહે બેપ્યાંન જીસકી ખુદાકે વો ખુદ મોહીબ આએ
સેર
દેખતે જાતેથે હજરત જંનતેં ઓર ગુલ ચમન
આફરીં કેહતેથે શારે દેખકર ગુન્ચે દહન
જેબ જંનતહે શવાંરી તુજલીએ સાહે જમન
વાહ વાહ કેહતેથે શારે અરસપે બાલા હશાન
તુમહારા લેનેસે નામ હજરત ન બરશારે ફીર વબાલ આએ
બુલાએ કોનો મકાંમે તુમકો હરમશે કસફે કમાલ આએ
ચોક ૩
ખુદાસે કરકે કલામ અરસેં બરીસેં દારૂ સ્સલામ આએ
થે ગીર્દ લાખોં ફરીસ્તે ગીલમા કોઈ રીકાબોંકો થામ આએ
કરીહે વો તેહ જીસને મંજીલ ખુદાસે કરકે કલામ આએ
કદમકો લેતાથા ચુમ કોઈ ઈરમસે ગીલમા તમામ આએ
સેર
કીયા હકને મોહંમદકે લીએ કોનો મકાં પેદા
સતારે ચાંદ ઓર શુરજ જમીનો આશમાં પેદા
ન હોતે આપ પેદા તો ન હોતા દોજહાં પેદા
નહોતી તો હરતે ઈજીલ જબુરે કુરાં પેદા
નબીકા રખ વીદ્ર સેખ ઉસમાંન તેરે સરપે જવાલ આએ

બહર શીકસ્તા મએરાજનામા

ઉમાનીકે ઘરમે શો રહેથે યું આકે રૂહલ અમી પુકારે
ચલો બુલાએહે હકને તુમકો ખડેહે સબ મુંજતે જીર તુમહારે
ખબરહે રૂતબેકી ઉનકે સબકો કે જીસપે નાજીલ કુરા હુવાહે
તુફેલ સેવીન નબીકે યારો જમીનો ઓર આશમાં હુવાહે
તુમહારે પરતોસે યા મોહમદ ફરોંગી દોનો જહાં હુવાહે
કેસાનમે જીસકી લવ લમાહહે કે ખામ એદો જબાં હુવાહે
શેર
ઉગલીયોંકેહુવેજીસદમઈસારે—કે હેં રૂખસાર જીસકે માહ પારે

ફલક પરથે મલક મુશ્તાક સારે—પસીને કે ચેક તરે ચાંદ તારે
કેતેહ કર ફકત આશમાંકુ સનમકે કોઠેકે તક સીધારે
ચલો બુલાએહે હકને તુમકો ખડેહે સબ મુજે જીર તુમહારે

ચોક ૧

હજારહા હો ગએ પેયંમબર ન એસા દોનો જહાં મે દેખા
હુવા ન અબતકકે એસા હોગા બ્યાંન જીસકા કુરાંમે દેખા
નબુવત જીવપે ખતમ હુઇહે ન એસા દર આસમાંમે દેખા
નએસાગુલનુગ હતે નુમાયાં ગુલોકે વો ગુલ સીતાંમે દેખા

શેર.

તમામી મુરસ લોકે મુરસલીંહો—હીદાયત ખતમેહે તખતે નસીંહો
તુમી હરેક મકાંકે મન મકીંહો—તુમી મકબુલે દાવર સાહેદીં હો
તમામ નબીયોંકે પેસવાહે કે દીનહે ઉનકા પાએદારે
ચલો બુલાએહે હકને તુમકો ખડેહેં સબ મુનતેજીર તુમહારે

ચોક ૨.

મએરાજમે કહા ફરીસ્તોંને એસા હમને બસર ન દેખા
ન દેખા ગીલમાં ન હુર દેખા ન સમસ દેખા કમર ન દેખા
પદા ન જીસ્કા ફલકપે સાયા બ ચશમે કોઇ જલવે ગર ન દેખા
દમી દારૂખહે શુભહાંન અલ્લાકે એસા મદદે નજર ન દેખા

શેર.

ગીરાથા અકશાકબ વો સાહેદીંકા—હે જીબ્રીલ પ્યાદા મુરસલીંકા
તસુવર લબપે હે માહે જબીકા—કે જીસસે હે નુમાન ખતા જમીંકા
તમામ સેંદા હુવેહેં બુલબુલ કે રૂયપે હેં અરકશબ સીતારે
ચલો બુલાએહે હકને તુમકો ખડેહે સબ મુન્તેજીર તુમહારે

ચોક ૩.

ન કોઇ એસા હુવા પેયમબર કે જીસકા અબતક હે આશકારા
જબાંકો તાકત નહીં રકમકી કલમકો લીખનેકા કબહે યારા
શુવે ફલકસે મોહમદ તુમને કમરકો જેરે કદમ ઊતારા
ન દીલમે નારે શકરકા ડર હે કે પેશવા હે નબી હમારા

શેર.

શબે મએરાજકા થા ગર બહાના—થા અપને પાસ હજરતકો બુલાના

શખુન કોઇ નાતગોઇ મે સુનાના—અદબસે ખેયાલ તુમ દંગલમે ગાના
ન ખોફ ઉસમાંકો હસ્રકા હે કે હે વો હામી નબી હમારે
ચલો બુલાએહે હકને તુમકો ખડેહે સબ મુન્તેજીર તુમહારે

બહર શીકસ્તા.

બકાબે તુલ્લાસે જીબ્રીલ તુમ ફરોગી માહે કલાંકો લાવો
કહા યું હકને કે મેરે ખીલવતમે ઉન રસુલે ખુદાકો લાવો
નીદાએ ખાલીકકી શુનકે રૂહુલ અમીન રૂવે જમીપે આએ
ઊમાનીકે ઘરમે શોરહેથે નબીકો ફીર બાઅદબ જગાએ
કે ચુંમ દોનો લીએ અગુંઠે કે તુમકો ખાલીકને ખુદ બુલાએ
હું તુમપે કુરબાં હજાર જાંસે કે ખુલ્દસે હમ બુરા કલાએ

શેર.

યા શફીઊલ મુજ નબીં હે દીં તુમહારા પાએદાર
સબ નબીહે અર્શકે ઉપર તુમહારે ઇન્તેજાર
કહા યું બુરરાકને એક તુમસે કરતી હું કરાર
હશ્રકે દીન ખુસીપે મેરે નબી હોના સવાર
હે સોહરતે જીસકી દોજહાંમે કે જલ્દ ઉન મુસતુફાકો લાવો

ચોક ૧.

હમા મલકને કહા ફલકપે કે આદમી ઇનકી શાંન દેખા
નબી હજારો હુવેહે પેદા તુમહારા હમશર યહાંન દેખા
સીવા તુમહારે સફીએ માહશર કીસીને કોનો મકાં ન દેખા
કે જીસકે આનેકા ગુલ મચાહે કે એસા કોઇ નવ જવાંન દેખા

શેર.

સવાંરો ફરશ મખમલકા રસુલુલ્લા હે આતે હે
કહા યું હુરગીલ માને શફી ઊલ્લાહ આતે હે
ખોલ દો દરજનતોકા ઓર દીઅલ્લાહ આતે હે
લગે કેહનેકો અફલાકી હબીબુલ્લાહ આતે હે
કે દીલપે વો નકસ મીમકાહે ઇધર વો જાતે બકાકો લાએ
કહા યું હકને કે મેરી ખીલવત મે ઉન રસુલે ખુદાકો લાવો

ચોક ૨

થે સંગ લાખો ફરીશ્તે ગીલમાં કે જીસકે આમદકી ધુમહે એ
કહા યું આદમને દર ફલકપે કે કીસ નબીકા હુજુમહે એ
ચલાહે દુલહનકે ઘરકો દુલાકે સાદીયોંકી રૂશુમ હે એ
કે આકે કદમોકો ચુમતીથી અંદબસે બાદે શુમુમ હે એ

શેર.

ફલકસે દફતરે ઉનપર કલાહ મુલ્લાહકા આયા
ઉનહોંકી શાનમે બેશક ખુદા લવલાક ફરમાયા
મો અંતર જીસ્મથા સારા અબરકા શરપે થા સાયા
તરા કુમરીકે ઇસ ગુલકો મે હાતોંમે ઊઠા લાયા
હેં પેશવાયોંકે પેશવા વો કરીબ ઉન પેશવાકો લાવો
કહા યું હકને કે મેરી ખીલવતમે ઉન રસુલે ખુદાકો લાવો

ચોક ૩.

પેયગમબર લાખો હુવે પ એશા કોઈ પેયગમબર હુવા ન હોગા
ફલકકે ઉપર કે બરજમીપર તુમહારા હમશર હુવા ન હોગા
રીવાયતોમે શુનાહે મેને કે એશા દીગર હુવા ન હોગા
શીવા તુમહારે ઇલાહી કીસકા વલેશ નાગર હુવા ન હોગા

શેર.

દલાલત મીટ ગઇ અજબસ ન કુચ તુફાં નજર આયા
ન્યા એક હુર ગીલમાંકો મહેતાબાં નજર આયા
ગુલોકે દર ગુલીસ્તાંમે ગુલે ખન્દાં નજર આયા
કહે કાસીમ મેરી બકશસકા વો સામાં નજર આયા
કહેહે ઉસમાં લગાકે ગોતા બહરસે ગોહર શફાકો લાવો
કહા યું હકને કે મેરી ખીલવતમે ઉન રસુલે ખુદાકો લાવો

બહર ખડી.

અલમ હુઈ મખતલમે તેગ હજરતે સહે સબ્બીરકી હે
દેખ સુજાઅત અકલે ગુમ હુઇ ગુમ બદે ચરખે પીરકી હે

બેઈન્તેહા કુફીયોંકે તુમને ગલેતેહ તલવારકી એ
હુઈ બદ હવાશી આદાપે લાશોકે અંબારકી એ
ગયા દર જહનમમે જીસપે સાહેદીનને વાર કીએ
એક વારમે ટુકડે અલઅમા હરકે તીન ઓર ચાર કીએ

શેર.

ચલતીથી તેગદસ્તેમે હજરત હુસેનકી
ગાલીબથી શુત્રમલઉપે દે હશાંન હુસેનકી
કુફેમે કુફીયોંને કી દાવત હુસેનકી
કબસે ભરીથી દીલમે અદાવત હુસેનકી
દમીદે રૂખસે ઘટી રોશની ફલકપે બદ્ર મુનીરકી હે
દેખ સુજાઅત અકલે ગુમ હુઈ ગુમ બદે ચરખે પીરકી હે

ચોક ૧.

ઈન્નાફ તેના પડકે સહેદી પએ જંગ તૈયાર હુવે
વાર તેગકા જીસે લગાતો ઉસીકે ટુકડે ચાર હુવે
શફ શીકન કાટતીથી રનમે લાશોકે અંબાર હુવે
તનહાઈ લશકરકે મુકાબીલ સાહે અલમ બરદાર હુવે

શેર.

લશકરમે પડાથા વો તલાતમ હુસેનકા
આયાથા રનમે કાંફલા જીસદમ હુસેનકા
હોતે વહાં તો લાખહી રૂસતમતોકાં પતે
નજરોસે જોર દેખતા રૂસતમ હુસેનકા
તજલ્લી દોનો જહાંસે હુઈ બપાસાહે તનવીરકી હે
દેખ સુજાઅત અકલે ગુમ હુઈ ગુમ બહે ચરખે પીરકી હે

ચોક ૨.

રવાં ભેડીયોંમે જીસદમ સાહેદીકી તલવાર હુઈ
દુશમને જોકા ખુંપીને મખતલમે તૈયાર હુઈ
બદ હવાસી શુત્ર મલઊંપર વો આતીશ બાર હુઈ
દંગ થે પેહલવાના કુફી ફોજે લઈ ફીનનાર હુઈ

સેર

લશકર હુવા થા આકે મુકાંબીલ હુસેનકા
મલતાથા કફે દસ્ત વો કાતીલ હુસેનકા

જખમી ઉધરથે સેંકડાં આદાકે પેહલવાં
એકભી જવાંનથા હુવા મુજમીલ હુસેનકા
અસર નહીં કરતીથી ગુલુંપે જીસકે શીનાનો તીરકી હે
દેખ સુજાઅત અકલે ગુમ હુઇ ગુમ બદે ચરખે પીરકી હે

ચોક ૩.

હુસેન બોલે નારે જહંનમ અભી સફે લશકર કરદું
દીખાદું એક નુહકા તુફાં જમીપે એક માહશર કરદું
જમીન દશ મખતલકી ચલા શમશીર ખુનમે તર કરદું
દનશાંનોકે ખુનસે અપના આબદાર ખંજર કરદું

શેર

કબતક મે લીખું વશ્ફ સુજાઅત હુસેનકી
હોસે હરનથે દેખકે તાકત હુસેનકી
હુઇ જહાંને ફાનીસે રહેલત હુસેનકી
કાસીમ તુ ચુમ ચશ્મસે તુરબત હુસેનકી
ખેયાલોપે કુન્દનકે આબસે ઉસમાને તામીરકી હે
દેખ સુજાઅત અકલે ગુમ હુઈ ગુમબદે ચરખે પીરકી હે

ખયાલ ખડીરંગ.

કત્લે હોના મુમકીન ન થા લાકીન એ ખુબી તકદીરકી હે
મુજીયોંસે નહીં ફેરતી મુએબાડ શમશીરકી હે
બેઇમાન રૂશીયા શુમ્ર મલઉનકા કામ તમામ કીયા
બે દરેગોને તુમકો તાહસ્ર તલક બદ નામ કીયા
બડાકે શબ દેજ એકને જેસે અમરકા કામ કીયા
દીન અગાંજી કીયા નબીકા કુફ્ર હમા અંજામ કીયા
તુમહારે નાનાકો દાવત હુઇ બીરંજો શીરકી હે
મુજીયોંસે નહીં ફેરતી મુએબાડ શમશીરકી હે

ચોક ૧.

ઉઠાકે શમશીર અગરતાજીકો એડ જરા કરદું
ખપાદું કુફ્ફારે કોમકો કયામત એક બપા કરદું
નીશાં ન રખ્ખું કુફેકા કુફીયોંકો દમમે ફના કરદું
કહા તેશમે આકે શકીકો મે સફ્ફમ શાફ્ફા કરદું

પરેશાંન ઇસ કદ્ર હુઇથી કોમે જફા ફાજીરકી હે
મુજીયોંસે નહીં ફેરતી મુએબાડ શમશીરકી હે

ચોક ૨.

વો હે મર્દ હાશમી લગાઇ જીસકે બરગુલુપે તલવાર
દીખા શાંને હેદરી કરૂં મેદાંકો ખુંમે રશકે ગુલજાર
હીમલા કીયાહે ફોજે લઇપર તુમને મખતલમે એક બાર
મર્દ હોશથા જદલકે ફનમે હો કે રૂવે તાજીપે શવાર
કત્લકો અબદુલ્લાકે ફીર અમરને એક તદબીરકી હે
મુજીયોંસે નહીં ફેરતી મુએબાડ શમશીરકી હે

ચોક ૩.

અમરકે લશકરમે પેહલવાં હરેક જોરમે નામીથા
નાબુકાર શામરજો ઇબને આજાદી એક હરામી થા
બે દરેગ બન હુવા મુકાબીલ લઇ અકલમે ખામી થા
ઓર પરેસાંની મે શામકા લશકર એક તમામી થા
હુઇ ફોજ મુશ્તેદ જદલપર આકર ઉસબે પીરકી હે
મુજીયોંસે નહીં ફેરતી મુએબાડ શમશીરકી હે

ચોક ૪.

ગરદન કશીં કીલોકી કરકે શેરોકો તાબ દેતેહેં હમ
ઇનશાંનોકે ખુંસે રૂવે ખંજરકો આબ દેતેહેં હમ
કાસીમ કહે ઉસમાંકો શાયરીકા ખીતાબ દેતેહેં હમ
ડરતે નહીં રૂશતમસે અગર કીલોકો દાબ દેતેહેં હમ
નાતે નબી લીખનેમે નહીં ઉસમાનને કુચ તાખીરકી હે
મુજીયોંસે નહીં ફેરતી મુએબાડ શમશીરકી હે

બહર શીકસ્તા મુસલમાની.

દમીદે રૂખસે પરીરૂ તેરે ન ચરખપે માહતાબ નીકલા
કહા ફરીશતોંને આશમાપર કે દુશરા આફતાબ નીકલા
શફક ઉડી ચખે અવવલીંસે દહાંમે તુ પાન ચાબ નીકલા
સદા એ આતીથી મરહબાકી જીગર વો આલી જનાબ નીકલા
કે ખુર નીદામતસે છીપ ગયા હે ઉઠા વો રૂખસે નકાબ નીકલા

તુમહારી ફુરકતમે જાં બલબહું કે સીખપર દીલ કબાબ નીકલા
જબીકી તીલઅત કમરને દેખીતો બનકે અફરા સીયાબ નીકલા
દમીદે રૂખસે પરીરૂ તેરે નં ચર્ખપે માહતાબ નીકલા

ચોક ૧.

મેહલ્ક જનહો પુકારા દરપર ન ઉસકે મુસે જવાબ નીકલા
ઉઠાઇ કયા કયા નરંજ કુલફત ન દીલકા ફીર ઇજીતરાબ નીકલા
હીજરને એસી ભરીહે ચુટકી ન દીલ એખાંને ખરાબ નીકલા
કરૂંગા મે ઉશ પરીશે ઊલફત નવ શલતે ઇનિ કુંલાબ નીકલા
રૂલાયા ફુરકતને તેરી એસા બહરસે એ દમ હુબાબ નીકલા

ચોક ૨.

હુવાહે શરમીન્દા બદ્રકામીલ ઊઠાકે મુસે હીજાબ નીકલા
મુકાબીલ જુલફોકે તેરે ખાકર કેસુંમ બુલેપે ચોતાબ નીકલા
મકાંભી આરાસ્તાહો સાકી ઉઠાકે જામે સરાબ નીકલા
સીતાબ નીકલા સીતાબ નીકલા સીતાબ નીકલા સીતાબ નીકલા
શતાયાંહું ચર્ખ નીલગરકા ઘટાકે આલમ સુબાબ નીકલા

ચોક ૩.

તુલેકે કાસમસે સેખ ઉસના એ સાયરીકા ખીતાબ નીકલા
શખુન વરોશે શખુન એ પીરૂ ફસી તેરા કામી ચાબ નીકલા
કે જીન માહફીલશે સેખ હાસમ ઉદુકા ચંગો રૂબાબ નીકલા
ખતે સીયાહીસે મુ છીપાકર દબાંકે બરમે કીતાબ નીકલા
ઉદુકે દંગલકો માતકરકે વો ફરદ ઉસના બવાબ નીકલા
કહા ફરીસતોને આસમા પરકે દુસરા આફતાબ નીકલા

સીકસ્તા કીશ્નલીલાકા.

બની બીરાગન—ફીરૂ હું બન બન—કે છોડ મોકો ચલા ગયારી
સુનો કનૈયા—હમારી નૈયા—ન પાર અબતક લગા ગયારી
મથુરાં નગરી—વો ઢુંડી સગરી—બતા ન મુજકો પતા ગયારી
બ્રીહેકી મારી—હે જીના ભારી—કે દીલમે વો જબસે ભા ગયારી
કઠન હે જીના—તડપતી મીના—ન મેરી નગરીમે આ ગયારી

બીશાલ મુરત—સીલોની સુરત—દીખાકે મનકો લુભા ગયારી
ન સબ્ર મનકો—જલાયા તનકો—વો જબસે બનશી બજા ગયારી
સુનો કનૈયા—હમારી નૈયા—ન પાર અબતક લગા ગયારી

ચોક ૧.

વો નાથ વીસવંમ—અનેક રૂપમ—ચરીત્રં એસા બતા ગયારી
કે દીલકો છીના—બજાકે બીના—વો ચીર સારે ઉઠા ગયારી
નજરમે ટોના—વો નંદ છોના—કે દદ જશોદાકા ખા ગયારી
સખી પુકારી—અરે મોરારી—એ દીલકો બે કલબ ના ગયારી
વો ક્રીશ્ને આકે—જીગર જલાકે—હમારી મુંદરી ચુરા ગયારી
સુનો કનૈયા—હમારી નૈયા—ન પાર અબતક લગા ગયારી

ચોક ૨.

બજી હે બસરી—જીગરમે કસરી—સુની ન એસી સુના ગયારી
બીહેશ્થી માતી—ન નીંદ આતી—અગન ન તનકી બુઝા ગયારી
તુમહારે કારન—બની હું જોગન—વો જબસે સુરત દીખા ગયારી
હું કલસે બેકલ વો નાથ વીઠલ કે જબસે વો દીલ લગા ગયારી
કહાં મે જાઉં—હરીકો પાઉં—હમારી સુદબુદ ભુલા ગયારી
સુનો કનૈયા—હમારી નૈયા—ન પાર અબતક લગા ગયારી

ચોક ૩.

હે દીલ હરીમે—એ બશરીમે—અનોખે વો તાંનગા ગયારી
વો નંદ નંદન—કલાહે પુરન—વો સુતી નાગન—જગા ગયારી
વો નંદ ઘરમે—હે નેહ નગરમે—વો મનકે મંદરમે—પા ગયારી
ખેયાલ રંગી—એ નુકતે સંગી—કે શેખ કાસમ જમાં ગયારી
કેહ શેખ ઉસમાં—સુનોરી સખીયાં—વો બનમે ગઉવાં ચરા ગયારી

સીકસ્તા ક્રીશ્નલીલાકા.

જરા બજાના—વો બીન કાના—વો કર બહાના—બીસર ગયારી
કે દીલકો હશરી—લીયાહે કશરી—બજાકે બસરી—કીધર ગયારી
બીના તુમહારે—પતી હમારે—કે વકત પ્યારે—ગુજર ગયારી
વો જાન જાની—ચલી જવાની—અબશ દીવાંની—વો કર ગયારી

કે મે કલપતી—અબસ તડપતી—કે જાપ જપતી—વો હર ગયારી
હમારે પીતમ—બીછડકે એકદમ—વો દેકે દમ—કાટ શર ગયારી
જહાં હે શપના—ઉસીકો જપના—વો છોડ અપના—નગર ગયારી
કે દીલકો હસરી લીયાહે કસરી બજાકે બસરી કીધર ગયારી

ચોક ૧.

ન ચેન મનકો—સુખાયા તનકો—જપે શજનકો—વો તર ગયારી
જલાયા તનમન—તુમહારે કારન—વો કોન દેશન=ઉતર ગયારી
અભી ન આયા=જીગર જલાયા=વો નંદરાયા=કીધર ગયારી
કરૂં મે સુમરન=હરીકી નીશ દીન=વો કોનશો તન—કે ઘર ગયારી
વો નંદલાલા=ન દેખા ભાલા—વો બનસીવાલા-ઇધર ગયારી
કે દીલકો હશરી-લીયાહે કસરી-બજાકે બસરી-કીધર ગયારી

ચોક ૨.

તડપતી ગમસે-લગન હે તુમસે-લડાકે હમસે-નજર ગયારી
ન ચેન જબશે-કલપતી કબસે-વો કોઇ ઢબસે-સુધર ગયારી
કરૂં હું શોધન-ભટકતી બનબન-તમામ ગવલન-કા બર ગયારી
કુંવર કનાઇ-ન ખામલાઇ-જશોદા માઇ-કે ઘર ગયારી
સીતમ કયા હમપે-ફીદાહું તુમપે-કદમપે-વો ચીર ધર ગયારી
કે દીલકો હશરી-લીયાહે કશરી-બજાકે બસરી-કીધર ગયારી

ચોક ૩.

મીલાવો હમદમ-કે મીટ ગએ ગમ-અદમ-કી કાસમ સફર ગયારી
ગલીમે જાકે-કદમ ઉઠાકે-લુટાકે વો માલ-જર ગયારી
હે દીલકો ઇશરત-ભરી ફસાહત-ઉદુભી દેહશાત-સે ડર ગયારી
મે કયા કરૂં અબ-હે ઉસ્સે મતલબ-કે હાતસે જબ-સમર ગયારી
પીલા હરી રશ-વો ખાકે ગોરસ=જલાકે અજબસ-જીગર ગયારી
કે દીલકો હશરી-લીયાહે કસરી-બજાકે બસરી-કીધર ગયારી

બહર શીકસ્તા.

કીધર બતાદે-વો કીશ્ને પ્યારા-બજાકે બસરી=નીકલ ગયારી
ન ચેન દીલકો-ન સબ્ર મનકો-હમારે ઇસ દીલકો છલ ગયારી

ફીરૂં હું બનબન-એકલી જોગન-વો મેરે મંદીરસે કલ ગયારી
કહાં મે ઢુંડું=કહાંપે જાઉં=અકેલા હમસે મચલ ગયારી
હે હાત સુમરન—હમારે નીશ દીન—વો જાકે કુબજાકો ફલ ગયારી
તુમહારી ચીતવન—લગીહે તનમન—વો હમસે આંખે બદલ ગયારી
મે ઉસકી દાશી—વો મેરા મોહન—બનાકે દીલકો બીકલ ગયારી
ન ચેન દીલકો—ન સબ્ર મનકો—હમારે ઇસ દીલકો છલ ગયારી

ચોક ૧.

હુઇ બ્યાકુલ ન ધીર દીલમે રહા ન ફીર એક પલ ગયારી
કે જીસકી લટમે હમારા એ દીલ લટકકે એકદમ ઉબલ ગયારી
પડી બીપતમે કુંવર કનાઇ વો જબસે બૈંયાં મશલ ગયારી
કે કલસે બેકલ હમારા દીલહે વો ઘર જશોદાકે કલ ગયારી
બીહશતાતી ભઇ દુખારી કીસીકે જોબનકો મલ ગયારી
ન ચેન દીલકો ન સબ્ર મનકો હમારે ઇસ દીલકો છલ ગયારી

ચોક ૨

લે આકે મેરી ખબર કનૈયા બદન એ હસરતસે ગલ ગયારી
બીના તુમહારે કછુ ન ભાવે સમાપે પરવા ના જલ ગયારી
બહતમે કંગઇશે સાફ કીના ન ઉસકી જુલફોકા બલ ગયારી
તુમહારી સુરત બસીહે દીલમેં કે દલવો કંશાકા દલ ગયારી
કે તુમને નખપર ઉઠાયા ગીરવર નહીં હે વો વક્ત ઢલ ગયારી
ન ચેન મનકો ન શબ્ર દીલકો હમારે ઇસ દીલકો છલ ગયારી

ચોક ૩.

ન્યામત ઉસને જહાંમે પાઇ ગુરૂકી કરકે ટહલ ગયારી
અદમકે રસ્તેપે શેખ કાસીમ વો લેકે અપને અમલ ગયારી
હે દીલપે અફશોશ બેકલીહે કે છોડ મેરી બગલ ગયારી
કહા કે ઇસકો છપાદો ફોરન વો કરકે ડોસુ નકલ ગયારી
મુકાબલેમે જો શેખ ઉસઆકે આયા દુશમન તોટલ ગયારી

બહર સીકસ્તા કીશ્નલીલાકા.

ન સબ્ર મનકો ન ચેન દીલકો બજી હે બનબન તુમહારી બનસી
વો નંદરાયા હમારે જાંકી હુઇ હે દુશમન તુમહારી બનસી

તપસ્શી તપશાકો છોડ ભાગે કે લે ગઈ મન તુમહારી બનસી
સુનાઈ એસી નહીં સુની હે કે ફીર હરીજન તુમહારી બનસી
તમામ ઇંદરકે ડોલે આશન બજી હે ખનખન તુમહારી બનસી
કે રોજ ઉઠકે નએન એવો કરે.હે ઠનગન તુમહારી બનસી
બજી હે વો કોન બનમે એસી હુઇ હે બેહરન તુમહારી બનસી
વો નંદરાયા હમારે જાંકી હુઈ હે દુશમન તુમહારી બનસી

ચોક ૧.

કે એક શમે બનસી બટકે ઉપર બજી હે શનશન તુમહારીબનસી
કે દેહમે જાકે મોલી એ હે વો શેશકે ફન તુમહારી બનસી
કે કયા કરૂં અબ જતન એ દીલમે લગીહે ખટકન તુમહારી બનસી
કે દીલકે અંદર ચુભા રહી હે એ ખારે ચીતવન તુમહારી બનસી
કે ઘાટ જમનાપે જબ બની હે વો બનકે અરગન તુમહારી બનસી
વો નંદરાયા હમારે જાંકી હુઇ હે દુશમન તુમહારી બનસી

ચોક ૨.

હુઇ બ્યાકુલ તમામ સખીયાં સુની વો નંદન તુમહારી બનસી
કે નાગપે કી સવારી બરશાતી પ્રેમકે ધન તુમહારી બનસી
અચાનક ઇસ દીલકો ડસ ગઈ હેં વો બનકે નાગન તુમહારી બનસી
કનૈયા રખતી હે સચ બતાવો કીસુકા લછછન તુમહારી બનસી
લલીતા કેહતી બજી હે બનબન એ કીસકે કારન તુમહારી બનસી
વો નંદરાયા હમારે જાંકી હુઇ હે દુશમન તુમહારી બનસી

ચોક ૩.

કહે હે ઉસતાદ શેખ કાસમ હે દુખ નીવારન તુમહારી બનસી
ભરા હે વો રાગ જીસમે મીઠા હે જગત તારન તુમહારી બનસી
કે પ્રેમસે તુ સુનાદે હમકો કરે જે રખશાન તુમહારી બનસી
મચીહે એક ધુમ ત્રીભવનમે બજી હે છનછન તુમહારી બનસી
કેહ શેખ ઉસઆં કરાતી સખીયોંકો ગમકે ભોજન તુમહારી બનસી
વો નંદરાયા હમારે જાંકી હુઇ હે દુશમન તુમહારી બનસી

મુસલમાની સલામ ખેયાલ લંગડી.

અઝીજો ઇપતેદા વો સાહે જહાંકો મેરા સલામ હે
પસદકે દીલસે વો આખીર જમાંકો મેરા સલામ હે
જાહીરે બાતીન વો નામોનીશાંકો મેરા સલામ હે
અર્સબરીંકો વો કોનો મકાંકો મેરા સલામ હે
લોહ કલમ માહફુસ જમીં આશમાંકો મેરા સલામ હે
ચારોં ચારકો શાહે મરદાંકો મેરા સલામ હે
તોરતે ઇંજીલ જબ્બુરે કુરાંકો મેરા સલામ હે
પસદકે દીલસે વો આખીર જમાંકો મેરા સલામ હે

ચોક ૧.

ગોશ કુતબ અવલીયા નબી સુલતાંકો મેરા સલામ હે
બીબી ખતીજા ખેરન નીશાંકો મેરા સલામ હે
સકીના મરીયમ બીબી ફાતમાંકો મેરા સલામ હે
ઇશા મુસા યુસુફે કીન આંકો મેરા સલામ હે
અલીકે સાતો પીશર માહે તાબાંકો મેરા સલામ હે
પસદકે દીલસે વો આખીર જમાંકો મેરા સલામ હે

ચોક ૨.

કરૂં બીયાં ઓર મલક હુરો ગીલમાંકો મેરા સલામ હે
દારા સીકંદર હકીમ લુકમાંકો મેરા સલામ હે
ગુલકો ઓર બુલબુલકો બાંગે જીનાંકો મેરા સલામ હે
ચારોં મજહબ જીન્નો ઇનશાંકો મેરા સલામ હે
ગુલચીંકો રીજવાંકો ઓર ગુલસીતાંકો મેરા સલામ હે
પશદકે દીલસે વો આખીર જમાંકો મેરા સલામ હે

ચોક ૩.

ખીજેકો ઇલીયાશકો આબે હવાંકો મેરા સલામ હે
બાગે ઇરમકો ઓર બાંગબાંકો મેરા સલામ હે
બરછીકો ભાલેકો અલીકી કમાંકો મેરા સલામ હે
શાતોં સીતારે ચર્ખ દોરાંકો મેરા સલામ હે
કહે શેખ ઉસમાન વો પીરૂ જવાંકો મેરા સલામ હે
પસદકે દીલસે વો આખીર જમાંકો મેરા સલામ હે

બહરલંગ નબી સાહેબકા ખેયાલ.

લા મકાંન પર કદમ પોંહોચકર આયા રસુલે અકરમકા
પડા નસાયા જમીકે ઉપે ઉન બની આદમકા
કહા ઉનકો જીબ્રીલને તુમ અરસબરીં પર ચલો નબી
વો લા મકાંપે તુમકો બુલવાએ હકને દેખને સબી
મુન્તેજીર હુરેં પરીયાં હેં હમરા મેરે ચલો અબી
પીરો ફલક પર તુમકો દેખને ખડે હેં સારે નબી

શેર

ખુદાને ખુદ કહા કે વો મેરે દીલદાર આતેહેં
બુઝા દો દોજખોકો સૈયદે સાલાર આતેહેં
નબી વો પેશવા હાદી સહે ઇબરાર આતેહેં
કહા યું બાદે શરશરને અલમ બરદાર આતેહેં
આતાહે સરદાર અરસપે તમામ બાગે આલમકા
પડા નસાયા જમીકે ઉપે ઉન બની આદમકા

ચોક ૧.

બુરાક બોલી હસરકે દીન મુજપે સવાર હોના મુરસલીન
રોજે કયામત લપટે જાવીંગે જીસ દીન અસ્ર જમીન
ગએ ચડકે રફરફપે વો અજબસકે સફી ઉલમાહે જબીન
ચલે વહાંસે ગએ અકસાં પર લેકર રૂહુલ અમીન

શેર.

મલક બોલે હબીબે સાફીએ બીમાર આતેહેં
કહા જનતમે હુરોં ને નબી સરદાર આતેહેં
કહા યું બાગબાંને કે નબી બેદાર આતેહેં
સવાંરો રૂવે જન્નતકો ખુદાકે યાર આતેહેં
જમીનસે તાઅસ્રબરીં તક ચમકા નુર ઉસ હમદમકા

ચોક ૨.

કરીબ એકતાકે જીસદમ પોહોંચેહેં હમારે ખેરૂલબસર
હો કે બાઅદ બ બજાતસલીમ ખડે રબકે દીલબર
ભેજો ઉનપે દરૂદો સલામુન વોહી તો હેં સાફે મેહસર
તુમહારે ઉપર નાજીલ હુવા હે કુરઆંકા દફતર

શેર.

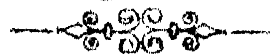
દેખીએ ચલકર નબી—અબ કયા ફલકકી શેર હે
અસ્પ કુરસી લોહ—કલમ કોસરકી ચાહ કીનેર હે
જન્ત સવાંરી તુજ લીએ—બાગે જહાં ગુલખેર હે
સામાન સબ તૈયાર હે—ફક્ત તુમહારી દેર હે
ભરોસા ઉમતકો હે—ઉકબામે ઉન નબી કે દમકા
પડા નસાયા જમીકે ઉપે—ઉન બની આદમકા

ચોક ૩.

હકકા શાયા હે તુમ પર ઓર તુમને કી એ હેં હકસે કલામ
મોહરે નબુવત નબીઅત હરપે હકને કીયા તમામ
શેખ કાશમ આશીકે લીએ હે ખુલ્દ બરી જંન્તે મુકામ
શેખ અબદુલ્લા નબીકા ફજલો કરમ તુજ પર હે મુદામ

શેર.

શબે મેએરાજ હોકર રસુલે ઇમલાક આતે હે
પેહનકે અસ્પપે ના લેન વો દરરાક આતે હેં
વો કરકે હકસે ગુફતેગુ સહે ઇદરાક આતે હેં
કહા જંન્તકે દરબાંને રસુલે પાક આતે હેં
બ્યક શાએ સખુન શેખ ઉસમાંકા દુશમનોપે ચમકા

બહર લંગ.

હૈ એસી પાસો સુકબે પ્યાંગર વો ખુદાએ પાક્કા હે
સનાખવાં મુજકો બનાયા સૈયદે લવલાક્કા હે
હુવે દીન દુનીયાંકે વો સરદાર રસુલે બકા પેદા
કુફ્ર જહાંસે ઉઠી વો હુવે હબીબે હુદા પેદા
પેશવાયોંકે વો પેશવા હુવા ન કોઇ એસા પેદા
દોનો જહાંમે વો ફેજે હુવે હેં જાતે ખુદા પેદા
રૂતબા લા દોનો જહાંમે સાહબે ઇમલાક્કા હે

ચોક ૧.

વાસ્તે ઉસકે હે વાજીબ ગુલસને વો ખુદ બરીં
બેહરે ખુદા તુ દીખા દે મુઝે મદીનેકી શેર જમીં

કબ ખુદા દીખલાવેગા વો રોજા નબીકા ખદેજની
ઇશી ફીક્રમે એ દીલ રેહતા હે આઠોં જામ ખરી
સુરમાં આયા જહાં કે અંદર પાએ નબીકી ખાક્કા હે

ચોક ૨.

કરતેહેં સુરમાં વો મલાયક જીન્નો બશર આંખોમે મુદામ
એ હે રૂતબા નબીકી પાએ ખાકકા વલ ઇકરામ
ફીરા હમારે નબીસે કોઈ ઉસકા હે દોજખમે ક્યામ
અર્શબરીં પર ખુદાને ઊરૂછે જીસ કાલીખાહે નામ
વસીલા ઉકબામે આસીયોંકો વો સહે ઇદરાકકા હે

ચોક ૩.

સદકે દીલસે જો કોઇ પડલેવે એ શેખ ઉસમાંકી કીત્તાબ
વો દર કબરમે ઉસીકો કભી ન હોવે રંજો અજાબ
હમાં પેયમબર ઓર વલીયોંસે બાલા હે હજરતકા ખીતાબ
ખુલ્દબરીંસે ખુશનુમાં નબી આપકા હે સેહરાબ
હુવા રવાબ ગાલીબ એ દુશમનો પર ઉસમા ચાલાકકા હે

બહરલંગ.

જીસને અપની આંખોંસે નજરભર.જબ વો રૂખે કુરઆં દેખા
ફીર ભુલેસે ઉન હે જીનહારના ગુલીસતાં દેખા
પડને લગા સુરે અલહમ વો ચેહરામાંહે તાબાં દેખા
માહસે બડકર હુસનમે આપકો હુ ચંન્દાં દેખા
નબી આપકા ખાલીકે અકબરકો વો શનાખવાં દેખા
શીફ્તમે ઉનકી હમને દેખા તો હરેક દીવાં દેખા
હજારોં જાંસે પીરો ફલકકો ફક્ત તુમપે કુરબાં દેખા

ચોક ૧.

કહીં ન દેખા આપકી શાની આપકો શાહેજહાં દેખા
બેહરોબરકા આપકો દેખા તો સુલતાં દેખા
માહ અંજમકો શદકે વો સાહબે જીસાં દેખા
ગર દેખા તો મદીનેકો બાગે રીદવાં દેખા
મુર ગએ માહીકો તેરા વો તાલીબે હરઆં દેખા

ચોક ૨.

ઇશકમે સાગીલ હે તુમહારે ન ફીર ઉસે નાલાં દેખા
શીવા આપકે નહીં કીશને વો કોનો મકાં દેખા
હુવા અપના ખાંને દીલ રોશન ઉનકા રૂવે અકરાં દેખા
આપકા હમસર હમને યહાં ન ઓર વહાં દેખા
જીસ્ને દેખે ગેસુવે નબીકે ફીર ના સુંબુલીશતાં દેખા

ચોક ૩.

જો કોઈ મરા કુચેમે આપકે ઉશને બાગે જીનાં દેખા
ખુલ્દબરીંમે શેખ પીરૂકા દરઆસતાં દેખા
ફરીશતે બોલે મએરાજમે ન તુમસા કોઈ ઇનસાં દેખા
દોનો જહાંમે ન એસા હુર ઓર ગીલમાં દેખા
શેખ ઉસમાંને સગુફતેગુલ નુગહતે સકલે ખંદાં દેખા

બહરલંગ ખેયાલ.

પેદા કીએહેં અપને નુરસે ખુદાને ખતમે પેયંમબરકો
કરૂં બીયોંકો હુર ગીલમાં ખુરસીદે ખાવરકો
જંન્તકી શલશબીલકો રીજવાંકો આબએ કોશરકો
નુરસે ઉનકે કીયા પેદા વો માહે મુનુવરકો
તુમકો નહીં કરતા પેદા ન કરતા કુરાંકે દફતરકો
બપા ન કરતા યહાં સુલતાંને નબી બેહરોબરકો
જેબાઇ દી નુરસે ઉનકે ફલકકે ઊપર નૈયરકો

ચોક ૧.

કીયા હેયાની આપકે જલવેસે વો નખલે સનોબરકો
ઓર ગુંન્ચોકો ગુલોકો શાખ બર્ગ ગુલ એહ મરકો
નુરસે હજરતકે કીએ પેદા હરેક જલવેગરકો
ઓર દારાકો જમજહાકો વો શાહે સીકંદરકો
રામકો લછમનકો સીતાકો શક્તી ઓર શંકરકો

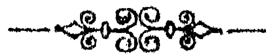
ચોક ૨.

સબ્જ કીયા હે ગુલોંકા તખતા સેબકો ગુલે મુજફફરકો
ઓર આતીશકો આબકો ખીજાંકો બાદે શરશરકો

શમસકો અકરાકો દલાલતકો ઓર સુરૈએ અખતરકો
ઓર લાલેકો મોતીએકો યાસમન લીલો ફરકો
નસીમકો ઓર સમીમકો આદમકો ઓર પરીપે કરકો

ચોક ૩.

પેદા નહીં કરતા વો ખુદા આફાકમે નબી શરવરકો
નહીં વો કરતા ઊમર ઉસમાનકો સેરે ગજમફરકો
આપકે દંદાંસે રૂતબા મીલા હે શીલ્કે ગોહરકો
બાદ નબીકે ઉસને બનાએ ચાર અનાસરકો
કીયા હે તુને નુકતેચીં પેદા ઉસમાંન શખુન વરકો

બહરલંગ ખેયાલ.

કોહે તુર જલ ગયા તજલ્લા દેખ તેરે રૂખ રોશનકા
હકને બાગબાં આપકો બનાયા દેહરે ગુલસનકા
જીસ્મ મોઅંબર નુમા તુમહારા શરા પાએ નુરે હક હે
અંગુસ્તરીસે આપકે સક કુલ કમર હુવા શક હે
તુમહારે પરતોસે દોનો જહાકે અંદર રોનક હે
જાતે પાક હે જહાંમે નહીં કોઇ ઉનકે લાયક હે
નુરસે ઉનકે તખતા સબ્જ હો ગયા ગુલોંકે ખીરમનકા

ચોક ૧.

તેરે રૂખ અનવારસે પશ એ દોનો જહાં હે જલવેગર
હુવે હેં રોશન આપકે પરતોંસે વો સમ્શ કમર
અખતરમે તાબાંમે દરખસાંમે હે નુર તેરા દાવર
તુમહારા કલમા દીલોજાંસે પડતેહેં જીનો બશર
જંશન મુઝે હો જાય મએશર આપકી વો અંજો મનકા

ચોક ૨.

લગાકે ટીકટીકી આપકા રૂખ રોશન દેખા મે કરૂં
પીશાની પર તેરી ખુરસીદકો મે સદકે કરદુ
મદીનેમે પોંહચું તો આપકે કદમોકો ચશમોસે મલું
હજારોં જાંસે તુમહારે દરકો મે લબોંસે ચુમું
શાહેદીં તાલીબ હું મે મુદતસે આપકે મદ ફનકા

ચોક ૩.

ઉનકે નુરસે રોશન હે વો ખુલ્દબરી ઓર કોનો મકાં
બસરતો કયા હે પરફરીશતોકે જલ જાતે હેં વહાં
કુલ્લેસેન કદીર હે તુ ઓર વાકફેહે શરરેનેહાં
ઉઠાદો અજબશ મેરે શરપરસે વો બારે ઇસીયાં
ફશી શેખ ઉસમાંન તુભી ઉસતાદ હુવા હરેક ફનકા

બહરલંગ ખેયાલ.

ખાલીકે અકબરને આપકો બાલા બરતર બના દીયા
કોનો મકાકા ખુદાને નુરે મજહર બના દીયા
તેરે નુરને આફતાબકો ફલકપે શશદર બના દીયા
માંહતાબકો યહાં તકકે દી દેતર નબા દીયા
ખીતાબ દેકે ઉનકો હકને શાકીએ કોશર બના દીયા
નુરસે ઉનકે અંજમ ચરખે અખજર બના દીયા
શીફત કરૂં કયા ખુદાને તુમકો કુરાંકા દફતર બના દીયા

ચોક ૧.

તુમહારે જલવેસે હકને ખુરશીદે ખાવર બના દીયા
બેહરોબરકા–તુમકો સુલતાંને દાવર બના દીયા
બના દીયા બેખતર આપકો શફીએ માહશર બના દીયા
દો આલમસે ખુદાને આપકો અનવર બના દીયા
અદને ગદાકો લુત્ફ કરમસે શાહે સીકંથર બના દીયા

ચોક ૨.

ગએ જો તુમ મએરાજ જમીરતાંનારે અખગર બના દીયા
દોસ્તકો અપને ખુદાને અપના હમશર બના દીયા
જો કે થા મેહતાજ નબીને ઉસે તવંગર બના દીયા
સબ નબીયોંકે શરકા આપકો છત્તર બના દીયા
મકીં હે વો કોનો મકાંનકા ખતમે પેયમબર બના દીયા

ચોક ૩.

સહાં તલક વાહદને ઉનકો બખશશકા સાગર બના દીયા
શેખ કાશમકો નબીકા તુને સનાગર બના દીયા

દેકે જેબ પુરહંગ બાગે વેહદતકા સનોબર બના દીયા
મક્કી મદની આપને બીગડા હુવા ઘર બના દીયા
શેખ ઉસમાનને અપને હરેક સખુનકો ગોહર બના દીયા

બહરલંગ અબ્બાશઅલીકા ખેયાલ.

ગએ હે ફુરાતકે ઉપર લેકે અલમ અબ્બાસઅલી
સરકો કટાને ચલે વો એહલે હરમ અબ્બાસઅલી
લબપેહે કુમરીકે કુકુ સીના હે દાગોંસે ગુલશન
તો દાગે દીલ મીસ્લે ખુરશીદ હે સીનેમે રોશન
દાગ ગમસે લાલાને ખાયા બની હે બુલબુલ નારેજન
લગે કાટને લબે દરીયાપે અલી અબ્બાસ બીજન
ભરકે મશક ખીમેકી તરફ લોટે જીસદમ અબાસઅલી

ચોક ૧.

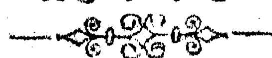
તલમલાએ હુવે નહરકી તરફ ગએ વો તીસને હજીં
નંગે પેરહે ધુપ હે પ્યાસે હેં વો શાહેદીં
કહા ઘોડેસે પી પાની ઉસને એક કતરા પીયા નહીં
તીર મશક પર મારને લગે શુવે આદા પુરકીં
છેદી મશક પાનીકી ચલે હો ચશમેનમ અબ્બાસ અલી

ચોક ૨.

મશકકો લે અબ્બાસ અલી દરીયાકે ઉપર આએ હે
ઓર પાનીકે બદલે હલ્કુપે તીર લગાએ હે
બજ્જુ તોંને મીશાલે નૈશાંકે તીર બરસાએ હે
દીલકો હેફહે ન એક કતરા પાનીકા પાએ હે
કુફીયોંને બાજુ તુમહારે કીએ કલમ અબ્બાસ અલી

ચોક ૩.

દાંતકે ઉપર ધરકે મશક જીસ વક્ત લચે માંહે આલમ
કહો કહીપે તુમને દેખા હે એસા જુલ્મ સીતમ
નહીં હે ખામેકો તાકત જો કરે વસ્ફ તોશીફરકમ
શનામે ઉનકી યહાં તક બરૂભી હે ખુદ ચશમેનમ
શેખ ઉસમાંન અંજામકો પોંહચે રાહે અદમ અબ્બાસ અલી

બહરલંગ.

સહે હે દીલપે તુમને હજારોં જુલ્મ સીતમ અબ્બાસ અલી
ચલે વહાંસે સુવે મખતલ જીસદમ અબ્બાસ અલી
મશકકો ધરકે કાંધેપે અલી અબ્બાસ સુવે દરીયાપે ચલા
ઔર માદરકે શીરબીન અસગરકા સુખાયા ગલા
પીલાઉં પ્યાસોકો પાની ઇશ જગે યા હો મેરી કરબલા
કોઇ હે ગીરીયા ગમશે કોઇ ખડા હે જીગર જલા
લગે ચલાને સંગ દીલોપર તેગો દોદમ અબ્બાસ અલી

ચોક ૧.

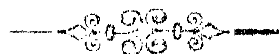
બર્કસે વો લગે તડપને ખીમેમે વો એહલે હરમ
પીલાવો પાની અલી અસગર જાતેહેં રાહે અદમ
કેહને લગી યું રોરો સકીના તીન દીનસે પ્યાસેહે હમ
કહીં સુના હે તુમને શાદીમે હોતા હે માતમ
શક્ત ઉઠાએ દીલપે તુમને રંજો અલમ અબ્બાસ અલી

ચોક ૨.

કનારે દરીયાકે પોંહચે લેકે ખંગકો તીશને દહન
તીર લગેહેં મારને તાકતાકકે મરદો જન
પાએ શહાદત અમરે ખુદાપે કટાકે વો અપની ગરદન
ખુશ્ક હો ગયા હલ્ક ઔર તડપતેહેં માહીકીનમન
જમી ફટ ગઇ હુવા ફલક્કા શીશે ખમ અબ્બાસ અલી

ચોક ૩.

મરીજે ઇશીયાંકી દવા હો તુમે ઇજનેગીં શફાઅત હે
તુમહારે ગમસે નહીં પીરૂકે દીલપે ઇસરત હે
શેખ કાસમ ઉસતાદ તેરી રંગીની નઇ ઇબારત હે
કે દુશમનોકે દીલપર બપાએ રોજ કયામત હે
દીખાના ઉસમાંનકો તુમ વો બાગે ઇરમ અબ્બાસ અલી

બહરલંગ.

બરાએ મોલા શરકો કટાને ગએ વો સરવર કહાં કહાં
કુરાંકો લેકર ફીરેહે એહલે સીતમગર કહાં કહાં

મારે ખોફકે છીપતે ફીરતે દીલે વો મુજ તર કહાં કહાં
દસ્તબલામે બરાએ કત્લ સીતમગર કહાં કહાં
લેજાએગી હમકો દેખીએ અબ એ મુકદ્દર કહાં કહાં
જખમે સેંકડોં તનપે ખાએહેં અકબર કહાં કહાં
હુસેનકા રખા હે કુફીયોંને સર અનવર કહાં કહાં

ચોક ૧.

ઢુંડને આઇ દસ્તબલાંમે આપકો માદર કહાં કહાં
તો ફીસ તરાસે સંભાલું તોકકા લંગર કહાં કહાં
આહેં ખીચતે ફીરતે થે ગરતને વો લાગર કહાં કહાં
ગએથે પેદલ આબીદ રૂવે જમીપર કહાં કહાં
થે વો એકતા મખતલમે પોંહચાતેથે નજર કહાં કહાં

ચોક ૨.

મેહફીહે જીસ વક્ત બુવેકા કુલે વો સબદર કહાં કહાં
ઓર ઢુંડે હેં હો કે જેનબને ચશ્મે તર કહાં કહાં
ચમકી હે નાગહાં આપકી તેગદુપે કર કહાં કહાં
વો તનહાઇ લડેહેં શેરે ગજમફર કહાં કહાં
અજબસકે ડુબાહે ખુનમે ગમકા નસતર કહાં કહાં

ચોક ૩.

બરપા હુવા એક માતમે વો સીફત પેયમબર કહાં કહાં
ગુલુસે ટપકા ખુને પસ ઇબ્ને હે દર કહાં કહાં
ફીરાયા નેજેકે ઉપર હુસેનકા સર કહાં કહાં
બીખેરતા હું ગમે હુસનેનમે ગોહર કહાં કહાં
શેખ ઉસમાંસે ભાગાહે સામીયોંકા લશકર કહાં કહાં

બહરલંગ.

નીકલકર ખીમેસે જબ મખતલકે બીચમે આએ હુસેન
રાહે ખુદાપર ગલા કટવાકે સહાદત પાએ હુસેન
ઉનકી ગમે હુરીસે ફરીસ્તોકે દીલપે થા રંજો અલમ
બોલી બુલબુલે હાયએ નબીકા ગુલસન હુવા કલમ
મશક છીદ ગઇ પાનીકી ઓર હજારો તનપર ખાએ જખમ

ખુનકે અંદર અલી અબ્બાસકા જબ તર હુવા અલમ
પાનીકે બદલે ઇસિ તનપર કરોડાં જખમે ખાએ હુસેન

ચોક ૧.

ઊમતકી ખાતીર એ દીલપર કયા કયા સહેહેં જુલ્મો સીતમ
અર્શકે ઉપર હુવા હુરોંકે દીલપર બપા અલમ
કેહને લગી રોરોકે બાનું ચલા પ્યાસા મુલકે અદમ
ઓર બરસાને લગે ફીતરતી તીર ઉનપે બાહમ
કીએ ઢેર લાશોકે કીતને એસી તેગ ચમકાએ હુસેન

ચોક ૨.

શાહેદીંકે ગમે હીજરસે જમી આસમા હુવે હેં ખમ
ઓર મુરદોકે દીલપર હે દર કબરમે દર્દ અલમ
પેચોતાબખાતાથા સુમબુલ તુમહારે ગમસે એહલે હરમ
નખ્લ દર ચમન નરગીસો ગુલથા હરેક ચશમે પુરનમ
સરકો કત્લ જાલીમને કીયા કરબલાકે અંદર હાય હુસેન

ચોક ૩.

જુલ્મે દીખાતા આસમાંન ઓર હુવે હેં દુલહનસે બરહમ
હમારા સીના જો સખાતાહે ઊબલકર ખુદા કસમ
શુખીજાતી જબાં દહનમે હલ્કતક આ રહા હે દમ
શીફ્ત સનામે તુમહારી જબાં કલમકી હુઇ કલમ
શેખ ઉસમાંન કહે દીન ઉકબાકે ઉમતકો બખસાએ હુશેન

બહેરલંગ.

જાનદી ઊમતકે બદલે ઓર રંનમે હુવે સહીદ હુસેન
તુમહારે ગમસે ઓર ઓ ફલકહે ચશમે ચકીદ હુસેન
માંહે મોહરરમમે દેખો ગુલસન અતહરકા કલમ હુવા
ઓર હુરોંકે દીલપર બપાએ રંજો અલમ હુવા
આજ એ વેરાંન ઇનદીનો નબીકા બાગે ઇરિમ હુવા
હમારે દીલપર પેદા હીજર જુદાઇકા ગમ હુવા

શેર.

શહેદીં જબકે મખતલમે અલમ શમશીર કરતે થે

ઉદુકો મારકે મે મારકે નખ ચીર કરતે થે
તલ મલાતાથા જીસી પરવાર વો શબ્બીર કરતે થે
ફીતર તોંકો કત્લ કરનેમે નહીં તાખીર કરતે થે
સરવે એકપા ઇરમકે અંદર ખડા હે વો રંજીદ હુસેન

ચોક ૧.

અસગરકે હલ્કુનપે ઉસ જાલીમને તીર લગાયા હે
ગીરા જમીપર ઓર વો અર્સબરીં થરરાયા હે
જહર હજરત હસનકો ખીમેકે બીચ ખીલવાયા હે
ઓર હુસેનને જાકે કરબલામે સરકો કટાયા હે

શેર.

સંગ દીલ વો કાફરાં મલઊનને સરકો ઉતારા હે
બદલે પાનીકે ગુલુપર તીર ઉસ કાફરને મારા હે
હજરતે હુસનેનને જબ રનમે હાતીબકો પુકારા હે
કીયા હે આપને એ દારે ફાનીસે કનારા હે
તુમકો દેખ ખીજલતમે રહા કરતાથા માહ ખુરસીદ હુસેન

ચોક ૨.

જોરા ઓર જેનબ બોલી હાય એ કેસા મહીના હે
એહલે હરમને જબસે છોડા એ શેરે મદીના હે
પટકતી શર કુલસમ બાનું ઓર રોતી ખડી સકીના હે
બજુજ તુમહારે હસ તક ખુને જીગરકો પીના હે

શેર.

શર ઉતારા શુમ્ર જાલીમને હમારે રેહનુંમાકા હે
સંગે દીલ ખોફે ખતર લાયા ન કુચ દીલમે ખુદાકા હે
હો ગયાતા રાજ ગુલશન મારકે મે મુસતુફાકા હે
ચલ ગયા હલ્કુપે ઉનકે નાગહાં ખંજર જફાકા હે
દેહરેએ આફાકમે હમકો મીલી રાહેતોહીદ હુસેન

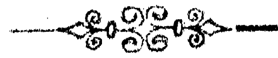
ચોક ૨.

ખીજાંને ઇનિ દીનો એહલે અતહરકા ગુલીસતાં ચાક કીયા
ચમનકે અંદર હરેક બુલબુલને આસીયાં ચાક કીયા

તુમહારે હીજરામે વો ગુલોને ગમસે ગરેબાં ચાક કીયા
દહલકે અંદર ઓર મુરદોને દામાં ચાક કીયા

શેર.

ઇન દીનો વેરાંન બુલબુલકા ગુલીસ્તાં હો ગયા
મોસમ ખીજાંકાથા બપા નખલે ન્યસતાં હો ગયા
રૂબરૂ કાસમકે અબ દુશમન ખમીદાં હો ગયા
નામવરગાનેમે શેખ પીરૂસ ખુનદાં હો ગયા
દીખાના ઉસમાંકો રાહે જન્તમે અપના દીદ હુસેન
તુમહારે ગમસે ઓર એ ફલક હે ચશમે ચકીદ હુસેન

બહરલંગ.

ખાતાથા વો પેચોતાબ જીસપર કરતેથે વાર હુસેન
પસ કાફીથે કુફીયોંકો શેહકે હનસાર હુસેન
જીસપે કીયા હે વાર આપને તો વો હરગીજ બચા નહીં
એકી જર્બમે મીસલે માહીસા વો તલમલા વહીં
લેગએ વો સગુફ્તેગુલ નુગહતે બાગસે વો ગુલચીં
જમી ફટ ગઇ યહાં તક ગમસે ફલંક હે ચશમે ચકીં

શેર.

સમશો કમરકો હે નીદામત દેખ સુરત આપકી
નખલમે સબ બુલબુલે કરતી રીવાયત આપકી
જબાંસે સુન્તાહું કુમરીકે હીકાયત આપકી
ખુલ્દમે જાવેગી સબસે પેસ ઉમત આપકી
આલે નબી અવલાદે અલી હે સૈયદે સાલાર હુસેન

ચોક ૧.

બેદરેગના બુકાર ખેમેપે ચડ ચડકે આતે થે
હોકે સંગ દીલ ન બીજાદોંકો અબસ શતાતે થે
મલાઉન બદ જાત ન દીલમે ખોફે ખુદા કુચ લાતે થે
આલે નબીપર કરકે હીમલા વો શોર મચાતે થે

શેર.

તસુવર દીલમે હે કબ દેખું મે તુરબત આપકી
જબાંપર રેહતી મેરે હરદમ શીકાયત આપકી
બેતરાં મુજકો રૂલાતી હે એ પુરકત આપકી
ખુંબહાતી ચશમસે મેરે એ ઉલફત આપકી
પ્યાસાહું એક મુદતસે દીખલા દો અપના દીદાર હુસેન

ચોક ૨.

સલા તુલ્લા પડ તુ ઉનપરહેં વો દીલા મતલુબ હુસેન
દીલકે મુતાલીબ ગુલ બદન હે ખુબો મે ખુબ હુસેન
હેં વો વીલાયતકે વાલી ઓર એકતાકે મેહબુબ હુસેન
બસતકે દીલસે દુરૂદાં ભેજ ગએ મરહુબ હુસેન

શેર.

કાફરોંપર જબ હુઈ ગાલીબ વો દેહશત આપકી
એક મુદતશે મુઝે હે શાહ ચાહત આપકી
હો ગઈ હે બીચ મખતલમે સહાદત આપકી
હો નહીં શકતી હે કુચ હમસે સનાકત આપકી
ઉઠાના શર પરસે મેરે અજબસ ઇસીયાંકા બાર હુસેન

ચોક ૩.

શીકૃત તુમહારી કરનેસે એ કલમકા સીના ચાક હુવા
તુમહારે ગમસે ગમગી જમી ઓર અફલાક કવા
જીગર જાન જલ જલકે ઇસિ કાલીબમે ગમસે ખાક હુવા
નગ્મે સખુન એ સુનકે ઊદુ મેરા ગમનાક હુવા

શેર.

બેનવા આશીપે હો જાવે સફાઅત આપકી
હમકો કાફી હે શાહેદીં હીદાયત આપકી
ઓર લીખી જાતી નહીં મુઝસે સુજાઅત આપકી
ઓર ભરી ઉસમાનકે દીલમે મોહબત આપકી
ઉક્બામે પીરકો દીખાના જંન્તકા ગુલજાર હુસેન

સલામ લંગડીરંગત ગુજરાતી ભાષામા.

બીરમા બીશનુ શીસ મહેશ તે પરમેશરને કરૂં સલામ
પાંચો પંડવ નારાયણ શંકરને કરૂં સલામ
દેવ દેવતા સાદુસંત મશજીદ મંદરને કરૂં સલામ
રૂશી મુની ને શીવ ને લંમ્બોદરને કરૂં સલામ
છપન કોટી જાદવને હું તે હરહરને કરૂં સલામ
હનુમાન ને રામ લછમન ગીરધરને કરૂં સલામ
મુશલમાન હીન્દુને હું તે નારી નરને કરૂં સલામ
પાંચો પંડવ નારાયણ શંકરને કરૂં સલામ

ચોક ૧.

મુઠ ચોટ જાદુ ટોના મંતર જંતરને કરૂં સલામ
તપ ધારીને ઊદાશી અજર અમરને કરૂં સલામ
નવ નાથ ચોરાશી શીદ ચાંચર ભુચરને કરૂં સલામ
ગોપીચંદ ને કબીર રાજા ભરથરને કરૂં સલામ
નાથ નીરંજન નીરાકાર તે નટ નાગરને કરૂં સલામ
પાંચો પંડવ નારાયણ શંકરને કરૂં સલામ

ચોક ૨.

આકાશને ધરતરી પવન પાની સાગરને કરૂં સલામ
મહારાણી ને ગવંડર માઇ ડીયરને કરૂં સલામ
ઇંગલા પીંગલા સુખમણ સ્વાસા દામોદરને કરૂં સલામ
જગતપતી ને વીશકરમા ઇંદરને કરૂં સલામ
શેસન જડજ માજીસ્ટ્રેટને કલેકટરને કરૂં સલામ
પાંચો પંડવ નારાયણ શંકરને કરૂં સલામ

ચોક ૩.

ગીતા ને ભાગવત ને કુરાના દફતરને કરૂં સલામ
કુલ પૃથ્વી ને જલથલ ને તરવરને કરૂં સલામ
કાશમ ને પીરૂ ને ડોસ મમદની કબરને કરૂં સલામ
કાશીદાશ ને શેખ ઉસમાં શાયરને કરૂં સલામ
મારી માફ કરજો કસુર હું સઉ ભીન્તરને કરૂં સલામ
પાંચો પંડવ નારાયણ શંકરને કરૂં સલામ

ક્રીશ્નલીલા બેહરે ગજલ.

ઉડાકે રસ ભરી બનસી કનૈયાજી બજાતા થા
વો ફીરતા બીચ બનબનમે નહી ઢુંડેસે પાતાથા
લુટે રાં લુલટા ઓર ધુમ જમના પર મચાતા થા
હટીલા નંદકા છોના પકડ જોબન દબાતા થા
છતીસો રાગની છે રાગ વો બનસીમે ગાતા થા
વોહી નંદાકે ઘરમે નંદકા લાલા કહાતા થા
વો લેતા છીન ગોરસકો વો સખીયોકો ભગાતા થા

ચોક ૧.

ચલીત્તર કરકે બનસીમે પરંન્દોકો નચાતા થા
ગયા વો છુટ ઉખલશે ન ડર કંશાકા લાતા થા
કભી જાતાથા કુન્જનમે કભી ગોકુલમે આતા થા
વોહી બનબનમે ગૌવોંકો જશોદાકી ચરાતા થા
બના દીવાની સખીયોંકો વો બનબનમે ફીરાતા થા
વો ફીરતા બીચ બનબનમે નહીં ઢુંડેસે પાતા થા

ચોક ૨.

બજાકે બાંસકી બનસી વો સખીયોંકો રીઝાતા થા
ચુરાકે દદ વો માખણકો જશોદાજીકા ખાતા થા
મધુરી બનસરી કાના વો શંકરકો સુનાતા થા
બજાકે બનસરી સખીયોંકો વો છલબલ બતાતા થા
તુમીકો દેખકર વો કંશ દીલમે થરથરાતા થા

ચોક ૩.

કહે કાશમ વો પીરૂ મીસરે એ રંગીન લાતા થા
સરે દંગલકે અંદર ચંગ ચોતાલા બજાતા થા
ઉસીકે રૂબરૂ દુશમન ન અપના શર ઉડાતા થા
સખુનકા ગોએ નસતર દીલમે આદાકે સુભાતા થા
કહે ઊસમાન ચુટકીમે વો સખીયોંકો ઉડાતા થા
વો ફીરતા બીચ બનબનમે નહી ઢુંડેસે પાતા થા

ક્રીશ્નલીલા બહર ગજલ.

છબીલા એક બીંદરાબનમે બનસીકા બજૈયા થા
બજાતા બીન રસ ભીની વો નંન્દાકા કનૈયા થા
ન દે સખીયોંકો જાનેદાંન વો જોબનકા લૈયા થા
વો ઘરમે નંન્દ બાબાકે વો દદ માખણુ ખવૈયા થા
વો મીઠી રાગની ઓર રાગ બનસીમે ગવૈયા થા
સીલોની ઉસકી સુરતથી વોહી ખમકાહી લૈયા થા
અધુન મોરલી બજાતા બનમે સખીયોંકો નચૈયા થા
બજાતા બીનરસ ભીની વો નંન્દાકા કનૈયા થા

ચોક ૧.

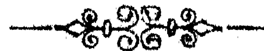
ઉસે ગોવીંન્દ કેહતેહે જશોદાકા વો છૈયા થા
દીએ પેહલારકો દરશન વો દઈ તનકા દલૈયા થા
લલીતા યું લગી કેહને કે વો દીલકા છલૈયા થા
ત્રીલોકનકા થા સ્વામી બલીભદ્રકા ભૈયા થા
વો જલ જમનાકે ઉપર કાનજી ગેંદે બલૈયા થા

ચોક ૨.

ન દેવે નીર ભરનેકો વો સખીયોંકો સતાતા થા
કભી પાતાલમે જાકર વો નાગનકો જગાતા થા
કભી વો ગેંદકો કરમે કનૈયાજી ઉડાતા થા
ઉડાકે ટોલ એસી ઉસ દડી ઉપર લગાતા થા
કહે રાધા યું સખીયોંસે હમારા દીલ જલૈયા થા

ચોક ૩.

તેરીથી સાંવલી સુરત તુ નંન્દા કાશી લોના થા
તુ ઝુલે પાલનેમે વો જશોદાજીકા છોના થા
તેરે કાનોમે થે કુન્ડલ નજરમે ઉસકે ટોના થા
જશોદા નંન્દ બાબાકે વો હાથીંકા ખીલોના થા
કહે ઉસમાન તુ વો રાશ સખીયોંકા રચૈયા થા

ક્રીશ્નલીલા બહર ગજલ.

તુમી જોતીશ રૂપમ હો તુમી નંન્દાકે નંન્દન હો

તુમી હો બ્રીજકે બાસી તુમી એ જગત વન્ધન હો
એ નખપે ધરકે ગીરધરને વો ગીરવરકો ઉઠાયા હે
વો ખમકો ફોડકર પેહલાદકો દરશન દીખાયા હે
છી માંસે મારકે કંન્સાકો વો તુમને ગીરાયા હે
વો બલરાજાકે કારનભે સબ મનકા બનાયા હે
તુમી હો શકલ નારાયન તુમી અનધનકે અનધન હો
તુમી હો બ્રીજકે બાસી તુમી એ જગત વન્ધન હો

ચોક ૧.

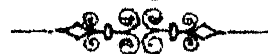
લગી થરથરને ઈંદ્રાશન મધુર બનસી બજાઇ હે
ઉઠાકે બનસરીમે રાગની રંગીન ગાઈ હે
વો ભુલે બે દબીરમાં હાતમે બનસી ઉઠાઇ હે
બ્યાકુલ દેવતા હો ગએ ન ફીર એસી સુનાઈ હે
તુમી વો નાથ વીઠલ હો તુમી તુમી આનંદ કંન્દન હો

ચોક ૨.

કહાતા નંન્દકે ઘરમે તુહીં એક બનસીવાલા હે
બજાકર બીન સખીયું પર એ તુને મંત્ર ડાલા હે
ઝલકતા શરપે છત્ર ઓર ગલે બેજન્તી માલા હે
ખડા હે તીર જમના પર શીરીદીનો દયાલા હે
તુમી એ કષ્ટ હરનનહો તુમી તારન વો તરનન હો

ચોક ૩.

હુવે પરકાશ ગોકુલમે વો વીશ્નુ રૂપ વીઠલ હે
કોઇ કેહતા વો ચંચલ હે કોઇ કેહતા અવીચલ હે
એ શોભીત તનપે પીતાંબર એ કાનો બીચ કુન્ડલ હે
કહે કાશમ વો કરતા બીચમે સખીયું કે છલબલ હે
કહે ઉસમાં તુમી હો દુખ નીવારણ ઓર નીરન્જન હો

બહરલંગ રામજન્મ.

રામ કુંવર બનસી રાજા કરનીગર સુમરૂં બારમબાર
રાજા દસરત ઘર ધનધન રામચંદ્ર લીનો અવતાર
શુભ ઘડી શુભ દીન શુભ નખેતર શુકલ પક્ષ થા ચૈતર માસ

તાદીન પરભુ ધન ધન આપ રૂપ કીના પરકાશ
ગાંનતાન ગાવત એ અપછરાં ચોયા ચંદન પુસ્પ સ્વાશ
અનંત બાજે બાજતે તાંનગાંન ગાવત હરદાસ

કવીતા.

સબ સખીયાં આનંદ મંગલ ગાઇ—શોલા સીનગાર થાલ ભરાઇ
રાજા પારનેમે ઝુલે રઘુરાઇ—રાજા દસરત ઘર આનંદ બધાઈ

લાલજી.

ભરમાંદીક શીવશન્કાદીક, આએ દરશન કાજ (૨) લાલજી
દસરત ઘર અવતાર લીયો હે, ધન ધન શીરી મારાજ (૨) લાલજી
બાજત તાલ મ્રીદંગ ઝાંજ ડફ વેણા ઝાલર ઓર ચીકાર
રાજા દશરત ઘર ધન ધન રામચંદ્ર લીના અવતાર

ચોક ૧.

રામ લક્ષમન ભત્ર ચત્રગુણ વો ખેલત ચારોં ભાઇ
ઉનકો દેખકર ખુશી હો ગએ વો કૌશીલ્યાં માઇ
સુંદર પદારત મેવા મીઠાઇ ખેલત ખાવત રઘુરાઇ
રામચંદરજી મેવા ખાત ખાત થોદી બીથુરાઈ

કવીતા.

કાગ ભુસંડ પરભુકો દેખન આયા—બીથુરી મીઠાઇ ચુન ચુન ખાયા
પરભુ દોશે પુની હાથ ન આયા-કાગકી પીઠપર હાત લગાયા

લાલજી

ત્રીલોક ચૌદા ભવનમે કાગ ઉડાવો જાત
તાકી પીઠકે ઉપરસે પલના છુટત હે હાત
શર્ગ મીર્ત પાતાલકો દોડા હાત નહીં છુટત એક બાર

ચોક ૨.

શીશ મહેસ ઇંદ્ર ઇંદ્રાદીક બ્રહ્મપુરીમે જબ આયા
પીછે ફીરકે દેખે તો ભુશંડ દીલમે ધબરાયા
સાત દીપ નવ ખંડ પૃથ્વી સભી દેખ વો અથડાયા
અવધપુરીસે નાથને વહાં તલક કર ફેલાયા

કવીતા

કાગ ભુશંડ ભરમાદીગ આયા—આકે ચરનોમે શીસ નમાયા
કાંપત થીરકત બોહત ધબરાયા—તબ પરભુએ હાત ઉઠાયા

લાલજી.

છુટા હાત તો દેખકર, આનંદ હુવા મનમે (૨) લાલ
કાગ ભુશંડ કુલાના સમાંવત, હે અપને તનમે (૨) લાલજી
જવો ઉનોકે ચરન નમો વો જગ દુનીયાંકા હે સરદાર
રાજા દસરત ઘર ધન ધન રામચંદ્ર લીના અવતાર

ચોક ૩.

ઉડા કાગ જબ આયા અવધપુર ચરનમે શીસ નમાયા હે
કરીયો ક્રીપા રામને મુખ્ખા કમલ ફેલાયા હે
ધરકે કાગકો મુખમે પરભુને ચૌદા લોક દીખલાયા હે
રામચંદ્રકા ગુરૂ પ્રેમગરકે ઉપે સાયા હે

કવીતા.

જબ કાગભુશંડ દેખતહે પરભુતાઇ—અબ ક્રીજે ક્રીપા રઘુરાઈ
જો ભગ્ત હે આનંદ ભગતી પાઇ—પરભુકી શોભા નહીં બરજાઈ

લાલજી.

કાશીદાશ કે મેમા તેરી, જાવે ના બખાની (૨) લાલજી
જોતી શરૂપમ નાથ અવીચલ, હે વો નીરબાની (૨) લાલજી
શેખ ઉસમાન યું કહે હરીકી મેહમા હે એ અપરમપાર. રાજા દસરત

બહુરલંગ માકાલીકા ખેયાલ.

પાવાગડપર રેવે દેવી માતા માત માકાલી હે
જીસને પતૈકા કર દીયા નાસ બડીમતવાલી હે ટેક.
કર દેવીકા દરશન હીતસે ઊસીકા હે ડુંગરમે મુકામ
સાધુ સંતભી ધરતેહે ધ્યાન શુમરતે તેરા નામ
ચો તરફકો ખડેહે ડુંગર બીચમે તેરા લગા હે ધામ
ઉસ ડુંગરપર સજનશાપીર વહાં રેહતેહે મુદામ
દેવલ ઉપર ઉડે ધજા ઓર જહાં બાજ રહી તાલી હે. જીસને

ચોક ૧.

માતાજી બેઠે મંડપમે ગલે બીચ મોતનકા હાર
નાકમે નથની બીરાજે માથે ચુંદડી હે જરતાર
દોનો કાનમે લોલક મોતી શોભા તેરી હે અપરમપાર

માકાલીકે નહીં મંડપમે હે સીન્દુરકા પાર
કપાલમે ટીલી હાતમે ચુડા રૂપમે તુ બીકરાલી હે. જીસને

ચોક ૨.

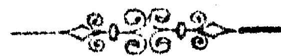
દઇત ઓર દુશટનકો તુને જેર કર લીએ પલમેહે
લેકે હાતમે ખડક ખપ્પર તુ પેઠગઇ જલમેહે
મધવીક મનમે મગન ભઇ ઓર ફીર આઈ તુ દલમેહે
રાજા પતૈકા રોલ ડાલા તુને એક છલમેહે
એસી દેવી હે દુખ ભંજન ઓર તુ શોભાવાલી હે
જીસને પતૈકા કર દીયા નાસ બડીમતવાલી હે

ચોક ૩.

મુલ્ક મુલ્કકે લોક તેરે દરશનકે કાજ વાં આતે હે
બરન અઠારા દેવીકે હીત ચીતસે ગુણ ગાતે હે
કંશારેહીત ચીત દીલસે તેરા સંગ કાડકે લાતે હે
હોમ હવન કર બ્રમ ભોજન વો લાડવે ખાતે હે
પાંચ રાત રેવે માંચીમે કરે દીલમે ખુશાહાલી હે. જીસને

ચોક ૪.

જીતને સંગકે લોક દુધીએ તલાવપે નહાંને જાવે
હોકે પવીતર ઓર માતાજીકે દરશન પાવે
શુમરતે કાશીદાશ શુમરની મૈયાકે નીત ગુન ગાવે
જો માતાકા કરે દરશન તો પાપ સબ કટ જાવે
શેખ ઉસમાન કેહ બ્રીમાકી બેટી તુ ઇંદરકી સાલી હે. જીસને

બઉચરામાતાનો ખેયાલ લંગડી રંગત.

તારણ તરણી સંકટ હરણી જગજરણી મા મતવાલી
શંખલપુરમે બીરાજે આપ રૂપ બઉચરવાલી ટેક
પ્રથમ શુમરૂં ગજાનંદ સરસતી જબાંપર બાશ કરો
બેઠો કંઠપર હમારી બુદ્ધીકા પરકાશ કરો
શુમતી દો કુમતીકો ટારો દુશમનકા તુમ નાશ કરો
ગુન ગાતાહું મૈયા મુજે ચરણકા દાશ કરો

શેર.

નગર શંખલપુરમે માતાજી બડી ખુસ રંગ હે
શોલે સો ખેલે રાણીયાંજી બઉચરાકે સંગ હે
અંબા ઓ તુલજા તોતલા ઓર પાસમે બજરંગ હે
માહાકાલી ખોડીયલ ઇનકા અજબ કુચ ઢંગ હે

દાદરા.

ઘંટા ઘડીયાલ વો બાજે—ધજા મંદરપે બીરાજે
નોબત દરવાજેપે ગાજે—સામી જાનેકો હે બારી
અજબ લગતે બજા રહે—બેઠે સબ હારોહાર હે
વાંકી શોભા અપાર હે—આતે દરશનકો નરનારી

લાલજી.

માન સરોવર બૈકુંઠમે; સબ કરતેહે અશનાન (૨) લાલજી.
બેઠા હે બનીએકા છોકરા, ગૌકે મુખ દરમ્યાંન (૨) લાલજી

સુન પ્યારે.

સુન પ્યારે જબ મૈયાજીને કીએ શોલે સીન્ગારે; સુન પ્યારે
હે નાકમે નથની ગલેમે નવસર હારે; સુન પ્યારે
અણવટ બીછવે પાઉમે કરે ઝનકારે—
બાજુ બેરખાં હાતમેચુડા કાંનકે અંદરહેબાલી.શંખનપુરમે

ચોક ૧.

શંખલપુર વીકંઠ સમોવડ ગાજે શીસ બઉચરમાઈ
જોત જાગતી ઝલહલતી હે જગતમે રૂશનાઇ
જોણીતપુરકા ભુપત રાજા છલનેકી બુંદ ઠેરાઈ
વીસ્વનાથને ધરકે રૂપ છલા હે બલરાઈ

શેર.

રૂપ ધર બેરાઠ ઠારે આપવાં પરચંડજી
કદમ દોનો બીચ માપે ખંડ ઓર બીરમંડજી
પોચ્યા હે જબ આધા કદમ વો બલપતા લોખંડજી
સજીવન પાની કીયા મૈયાકે કારણ કુંડજી

દાદરા.

કીયા પાનીકો સજીવન—મઇયા બઉચરજીકે કારન

સભી કરતે તેરા દરશન—અતી હે રૂપ અપારી
અજબ માતાકા ઠાટ હે—કયાહી મંદરકા ઘાટ હે
વહાં લગતે જો હાટ હે—તેરી મુરગેપે સવારી

લાલજી.

વરખડી નીચે મૈયાં બીરાજે, આપ કીયાહે બીચાર (૨) લાલજી
ભગક્ત કારણ કીયા માતાને, સરોવર તૈયાર (૨) લાલજી
પુરશાતનકા આપ દીયા ઓર, માતાને કર પ્યાર (૨) લાલજી

સુન પ્યારે.

એ શુમેરગઢસે ઉતરી હે મારાણી; સુન પ્યારે
એ બાત બઉચરા માતાજીએ જાણી; સુન પ્યારે
એ ઘોલાગઢસે ચલી હે ભેદ બખાણી
આઇ પાસ વરખડીકે ચલકે જએજાએ મૈયા રૂપાલી. શંખલ

ચોક ૨.

કાલેરીમે વજા સોલંકી કરે રાજ અતી શુકકારી
સબ ચુંવાલમે એકસો આઠ ગામકા અધીકારી
કરે સવાઇકી સરદારી સુંદરબા ઉનકી નારી
નહીં પુત્ર હે જીનોકો પરજા નહીં દુખ હે ભારી

શેર.

એક સમે રાનીકો ઇતનેમે ગરબ કહીં રેહ ગયા
દેશમે નરનારકે તંઇ સુક અતી આનંદ ભયા
આસો સુદ નવમીકો જનમી હુઇ મૈયાકી દયા
હો ગઇ રાજાકે ઉપર માત મૈયાકી મ્યા

દાદરા.

સબકો થી પુત્રકી આશા—દેખો ભગવતકા તમાસા
આવેગા પુત્ર વો ખાસા—દીલમે ઉમીદ થી બડી
રખી હે બાતકો છાની—પુત્રી જનમી હે વો રાની
બાત કોઇને ના માની—ખબર મુલકોમે જબ પડી

લાલજી

તેજમલ રાનીને રખાહે, ઉસ પુત્રકા નામ (૨) લાલજી
સબ મુલકોમે ખબર પડી ઓર, જાને લોક તમામ (૨) લાલજી

જ્યાંને આએ ચઢકે તેજમલ, ઉસ પટ્ટનકે ધામ (૨) લાલજી

· સુન પ્યારે.

સુન પ્યારે વો જ્યાકે કન્યાં લાએ અપને નગરકો; સુન પ્યારે
મેલામે ભેજે કન્યા ઓર પુતરકો; સુન પ્યારે
કુંવરી કેતીહે આગ લગો ઇસ ઘરકો—
ખુલ ગયા હે ભરમ મુઝે માતાને ખાડેમે ડાલી. શંખલપુરમે

ચોક ૩.

દીલમે કર મનશુબા રાજાને પુત્રીકો બુલવાઇ હે
કે માતાસે મુઝે નારીકે સંગ બ્યાઈ હે
ચરચા હુવા પટ્ટનકે અંદર કરતે લોક હસાઇ હે
ઓર રાજાને કહા મેરેસે કરી ઠગાઇ હે

શેર.

કાલેરી પોંચા અરજ કરતા હે સુનો મારાજ તુમ
દશૈએ ખાનેકો ભેજો તેજમલકો આજ તુમ
ચાર સો સોલંકી લેકે સીદ્દ કરો એ કાજ તુમ
લાલ ઘોડીપર જો બેઠો સભી કરકે સાજ તુમ

દાદરા.

વો તો પટ્ટનકો સીધારે—તેજમલકો વાં ઉતારે
ગરમ પાની હે એ પ્યારે—બેઠો નાનેકો તેજમલ
ઝીના કપડા દીયા નાવન—પેહનેના ભરમ ગમાવન
જમો વરરાયજી ભોજન—ઓર વો થી બડી ચંચળ

લાલજી.

કીયા ઇશારા લાલ ઘોડી; લે આયા ચાકર (૨) લાલજી
કેશ પકડકે સવાર હો ગઇ; ઉસ ઘોડી ઉપર (૨) લાલજી
સોલંકી કટ ગએ ચાર સો; ઉસી ચોક અંદર (૨) લાલજી

સુન પ્યારે.

સુન પ્યારે એ શુર ચડા હે તેજમલકો ભારી સુન પ્યારે
જબ લાલ ઘોડીકો ઉઠાકે ચાબુક મારી સુન પ્યારે
ગઇ ઘોડી કુદ દરવાજા ઓર વો બારી
દક્ષણ દીશાકે તરફ ચલી હે આપ રૂપ કુત્તી કાલી. શંખલપુરમે

ચોક ૪.

ચલી કાલેરી પછમ દીશા ઘોડીકો ખુબ દોડાઇ હે
ઓર ચઇતરકી ધુપકે મારે કુત્તી ઘબરાઇ હે
ઉતરે વરખડી તલે વો કુત્તી ખાડેમે ઝપલાઇ હે
કુત્તા હો ગ્યા કુત્તીકા ખાડેકે બીચ નહાઇ હે

શેર.

લેકે ચલા હે લાલ ચોડી તેજમલ ખાડે ઉપર
બન ગ્યા ઘોડીકા ઘોડા શુન ગુની અબ કાન ધર
આપભી ચટ ગીર પડી ખાડેકે અંદર જાયકર
દેવ હે સાચા કે તીનો હો ગએ નારીકે નર

દાદરા.

નઇ રંગતકા ખેયાલ હે—નીરાલી ઇસકી ચાલ હે
સભી સાંચકી ઢાલ હે—કહા મતબલ ટટોલ કર
મેરા ઉસતાદ હે કાસમ—દીલે આદાપે હે માતમ
ઇસે મીજાંસે લાય હમ—હમા મીશરોકો તોલ કર

લાલજી.

શંખલપુરમે ઉસી રોજસે; હુઇ હે પરચટ માત (૨) લાલજી
અસ્ટ કરતે હેં માતાકી, બેચરલાલ દીન રાત (૨) લાલજી

સુન પ્યારે.

સુન પ્યારે બઉચરજીકા એ ખેયાલ બનાકર ગાયા
સુન પ્યારે—એ જવાબ સુન ઉદુ મેરા ચક રાયા
સુન પ્યારે—હે કાશીદાસ પર બઉચરજીકા સાયા
શેખ ઉસમાન યું કહે માત બઉચરાજી હે ભોલી ભાલી. શંખલપુરમે

રામલીલા રંગત લંગડી.

સીતા સતીકો ઢુંઢનકો વો રામ ઓર લછમન નીકલે
ગદા પદમ લે—કરમે કીસકંદાકે બન નીકલે
જનકપુર રાજાકી જાનકીકો દોનો શોધન નીકલે
ગડ લંકામે અસુરોસે વો જુદ્દ કરન નીકલે
મારે ખોફકે નહીં એહ રાવન ઓર મેહરાવન નીકલે

હનુમંતકો સંગ લેકર વો દુખ ભંજન નીકલે
પવન સુતકો દેખા તો નામેઘ નાથ રાવન નીકલે
ચોક ૧.
હરીકે રૂબરૂ નહીં મરીયચ્ય ઓર કાલબીવન નીકલે
કુટાકે અંદર સુદ કૌશલ્યા દઇત દલન નીકલે
ઇંદ્રજીતકો જીતા તો ઇસિ તરફ ન કુંભકરન નીકલે
દશકંદરકો મારકર લેકે શીયા હનહન નીકલે
શીશ નમાને ફરશુરામ ઓર ભગત વો ભવીક્ષન નીકલે
ચોક ૨.
છેદકે મસ્તકકો બાંનસે લેકે શીયા ધન ધન નીકલે
અન સરૂપ હે રૂપમે દોનો ચંદ્ર બદન નીકલે
એક નગ્રમે પેદા હુવેહે દોનો એક રતન નીકલે
ઉનકે મુકાબીલ નહી જોધા ઓર ખર દુશન નીકલે
ક્ષીમાસે બાલીકો મારા ન કટાને કોઇ ગરદન નીકલે
ચોક ૩.
મીલે ઉસે મુક્તીકા ફલ જો હરીકે છુ ચરનન નીકલે
રખ સાકર ને અધીનોપે વો જગ્તતારન નીકલે
ધાએ વો બનવાસ માત પીતાકે માન બચન નીકલે
લંક જલાદી હરીને અસુર વો સીંધારન નીકલે
ગાનેસે ઉસમાકે ઉદુ કરકરકે ચાક દામન નીકલે

ક્રીશ્નલીલા રંગતલંગડી.

ધુમ ધામ કરનેકો બીચ ગોકુલમે નંદકે નંદન નીકલે
ચક્ર શુદરશન લેકે વો કંશાશુર મારન નીકલે
ખમકો ફોડકે દરસદીએ પેલાદપે જગજીવન નીકલે
બીંદરાબનમે રચાને રાશ જગત વંધન નીકલે
નરશીરૂપ ધારણ કરકે વો અન સરૂપ ધન ધન નીકલે
બલ રાજાકે દ્વારપર હો કે તુમ બ્રાહ્મન નીકલે
ભીલડીકે ખાનેકો બેર વો મકરસે નારાયન નીકલે
ચક્ર શુદરન લેકે વો કંશાસુર મારન નીકલે

ચોક ૧.

સીલ ત્યારી જલપે તુમને કર મછરૂપ ધારન નીકલે
દીન દયાલુ જગતમે અંધનકે અંધન નીકલે
જગદીશામ હો કીપા નીધાનન મનકે મનરંજન નીકલે
ધના ભક્તકું પ્રેમસે દીખાકે વો દરશન નીકલે
કુંજગલનમે સુખ દરશ પીનેકો સુખકંદન નીકલે
ચક્ર શુદરશન લેકે વો કંશાસુર મારન નીકલે

ચોક ૨.

એક તતક્ષીનમે રૂખમણીકા કરકે નાથ હરન નીકલે
કાલી દેહસે હરી નીકલે તો શામ બરન નીકલે
છુટકે ઉખલસે નખપર કર ગીરવરકો ધારન નીકલે
કાલંદરીસે સરપકો લેકે શ્રી ક્રીસન નીકલે
બજર દંતકે દંત તોડકર નાથ વો નીરંજન નીકલે

ચોક ૩.

રસાલગીર આધીન હરીકી ફીરાતે વો શુમરન નીકલે
કહે લલીતા લગા કુબજાસે નાથ લગન નીકલે
અર્થ શેખ કાસમ તેરે નીકલે તો સમ્પુરન નીકલે
બજાકે બનસી નાથ સખીયોંકા છીનાકે મન નીકલે
શેખ ઉસમાનસે સીકસ્ત ખાકર છીપાકે મુ દુશમન નીકલે

ગુજરાતી ભાષામાં ક્રીશ્નલીલા લંગડી રંગત.

નીલા વાંસની વગાડી બનસી ને મારો મન હરી ગ્યો
જુગલ કીશોરી એ ઉં વનસીમાં ચલીતર કરી ગ્યો
પ્રીત કરી લપટાઇ ગ્યા પ્રભુજી કુબરીના સાથે
પ્રેમ પંથમા સઉને નાખ્યા છે જીવણનાથે
તમો સાંભલો મારા હરીજન કહું છું દુખ સુખની વાતે
તમારે કારણ વનમાં ફરૂં છું હું દીવસ રાતે
પ્રભુથી કાલંદરીમા કાલીયો નાગ થરથરી ગ્યો. જુગલ

ચોક ૧.

પુરણ કામ કીધું એ મનોરથ તમો હરી છો દીન દયાલ
જમનાજીના ઘાટ ઉપર ઊભો નંદાનો લાલ

કપાલે શોભે તીલક ચંદનો ગલામાં છે બે જંન્તી માલ
જગ્ત કરે છે તારી આરતી નાથ જએ જએ ગોપાલ
ઇંદ્રઘન વરશાવીને ઇસ વરંથી દલમાં ડરી ગયો

ચોક ૨.

ડાકોરજી હું તમારે કારણ ફરૂંછું વન વનમાં ઘેલી
વાલા તજીને ગોકુલ ગામ ગ્યા મજને મેલી
મારો પ્રાણ પ્રભુના પાસ તેની મુરત છે અલબેલી
દીના નાથના દરશન કાજ હું આવીછું વેલી
જઈ વશા કુબરીના ઘેર કાના મજને વીશારી ગયો

ચોક ૩.

માથા ઊપર છત્ર બીરાજે કાનોમાં શોભે કુંડલ
ભજન હરીના કીધાથી તમોને મલશે મુક્તી ફલ
જમનામાં અસનાન કર્યાથી કાયા થઇ જાશે નીરમલ
થશો પવીત્ર એવું ઉતમ છે જમનાજીનો જલ
અર્થ સાંભલીને ઉસમાના કલગીવાલો ડરી ગયો

ગુજરાતીભાષામાંબહરલંગક્રીશ્નલીલા

છેલ છબીલો રંગ રંગીલો કહીં ધુતારો મલી ગયો
કુંવર નંદનો કરીને જાદુ મનને છલી ગયો
કાલી કામલી ઓડીને ગઉવોંને નાથ ચરાવે છે
ચોરી કરીને જશોદાનું દહી માખણ ખાવે છે
મીઠી મીઠી પ્રેમ ભરી બનસરીએ મનમાં ભાવે છે
નાથ સાંભલો તમારા વતરક દલ હરખાવે છે
તારૂં નામ લીધાથી હમારો દુખ દરીદ્ર ટલી ગયો
કુંવર નંદનો કરીને જાદુ મનને છલી ગયો

ચોક ૧.

તમારા દરશન કાજ ફરૂં છું વન વનમાં જીમુનરાઇ
સાંવલી શુરત જોઇને ઘેલી થઇ છું પ્રભુતાઇ
પ્રીત લગાડી મારાથી મધવનમાં વસ્યો છે સુખદાઇ
મારા નાથજી હું તો તમારા કારણ દુખ પાઇ

મલો આવીને મને હવે તો જીવણ દાડા ઢલી ગયો
કુંવર નંદનો કરીને જાદુ મનને છલી ગયો.

ચોક ૨.

તારી શુરત જોઈ ભાગી છે ભુક તરશ મારા ઘનશામ
કેમ એકલડી મને મુકીને ગયા ગોકુલીએ ગામ
રાત દીવસ હું તો જપું છું નંદરાય જીવણનું નામ
તમારે વંતરક હવે તો નથી શુજતો ઘેરનો કામ
તારા કડવા બોલ સાંભળીને મારો મન બલી ગયો
કુંવર નંદનો કરીને જાદુ મનને છલી ગયો

ચોક ૩.

વનવારીની પુરત હીતથી શેખ કાશમ કથલાવે છે
નીત ઉઠીને તમારો કાશીદાસ ગુણ ગાવે છે
તારા ચરણમાં બેચરલાલ આવીને શીશ નમાવે છે
મેવા મીઠાઈ હરીજન દુદ મલાઇ પાવે છે
શેખ ઉસમાના ખેયાલ સાંભલી કલગીવાલો જલી ગયો
કુંવર નંદનો કરીને જાદુ મનને છલી ગયો

બહરલંગ ક્રીશ્નલીલા.

વનસી વગાડી મનહર લીધું મારૂં નંદજીના લાલા
હશી ખુશી થઇ પધારો હવે ઘેર મારા વાલા
હું તો મોઇ છું તમારી ભોલી શુરતના ઉપર સ્વામી
વાટ તમારી ક્યારની જોઉં છું ઘુંગટ થામી
હેત પ્રીતના પાન ખવાડો આવીને અંતર જામી
હું દાસી છું તમારી તમોછો ભગવત દશ નામી
ફોડીને ગોરશની મટુકી કેમ કરો છો ઠગ ચાલા
હશી ખુશી થઇ પધારો હવે ઘેર મારા વાલા

ચોક ૧.

ધારણ મોહની રૂપ કરી નાથે મારૂં મન હર લીધું
થઈ છું ઘેલી ચરીત્ર એઉં વનસીમાં કીધું
વંદરાવનની કુંજગલમાં મને હરીએ દુખ દીધું

મને તજીને પ્રેમરસ કુબજાના હાથે પીધું
હું છું વરજની નાર તમો છો નંદરાય વનસીવાલા
હશી ખુશી થઈ પધારો હવે ઘેર મારા વાલા

ચોક ૨.

મારગમાં રોકે છે મને આવીને જશોદાનો ઢોલો
હું દાસી છું તમારી હશીને મારાથી બોલો
મારાથી રીસાઇ નાથજી સીદ આ વનવનમાં ડોલો
મારા નાથજી તમો આંટીયો હવે દલની ખોલો
માથે છત્ર કાનોમાં કુંડલ ગલા છે વેજંતી માલા
હશી ખુશી થઇ પધારો હવે ઘેર મારા વાલા

ચોક ૩.

દુખની વાત સું કહું ગઈ જલ જમના ભરવાને પાણી
નંદરાયનો મને મલ્યોતો હાત ઝાલી તાણી
વનમા કરે વનવાસ પેલી કુબરીને કરીછે પટરાણી
સેસ ગોપીયો થાકી તમારી જોઇ જોઇને વાણી
કહે શેખ ઉસમાન વ્રીજના છો વ્રીજવાસી ગઉપાલા
હસી ખુશી થઈ પધારો હવે ઘેર મારા વાલા.

બહરલંગ ક્રીશન લીલા.

અલબેલો એ કુંવર કાનજી વસા છે મારા તન મનમાં
તમારા કારણ હું તો ફરૂં છું ઘેલી વન વનમાં
અલ્યા કાનજી અમારા પાસે તે સેનું માગે છે દાણ
મહીની મટુકીં ફુટશે ને ગોરસની થાશે હાણ
કોઇ મલશે માથાની નાર કાનુડા તોરા લેસે પ્રાણ
કાન વેગલો ઉભો રહે તુને નંદ બાવાની આણ
તનક ભનક વનસીની સાંભલી ઘબરાઇ હું કુંજનમા
તમારે કારણ હું તો ફરૂં છું ઘેલી વન વનમાં

ચોક ૧.

કેમ મને રોકી ઉભોછે કંન્સરાયને થસે ખબર
મારી વીકથી કંન્સ સુ છે પણ કાંપે છે ઇંદર

મને જગત જાણેછે બધી હું છું એ નંદબાવાનો કુંવર
કાંન સાંભલો મથુરામાં છે કંન્સ રાજાજી જબર
કાડી મુકશે તુને કાંનજી કંસરાય એક તત છીનમા
તમારે કારણ હુંતો ફરૂંછું ઘેલી વનવનમાં

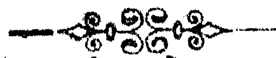
ચોક ૨.

હું તો વેચવા જતી હતી માથે મુકીને મહીનું માટ
માથે મહી તણી તપે રોકીને કેમ ઉભો છે વાટ
પનહારી કહેવા લાગી મુકીદો નાથ જમનાનું વાટ
તે માગેછે દાણ સેનુ ઓડી પીતાંબર પાટ
તમે હરીહર લીધું મનએ સેન ચલાવી નેનનમા
તમારે કારણ હુંતો ફરૂંછું ઘેલી વનવનમાં

ચોક ૩.

મારા કોટ હીરાનો હાર તે ઓઢે છે કામલ કાલી
નંદરાયજી કેમ રોકોછો હાત ઝાલી ઝાલી
છો ગોવાલીયા તમો નંદના શાખી હશે દઇ દઇ તાલી
કરે છે રક્ષા કાશીદાસના ઉપર વનમાલી
ઉસમાન કહે ભાદવા શુદ અસ્ટમીના દી હરીએ જનમા
તમારે કારણ હું તો ફરૂં છું ઘેલી વનવનમાં

ગુજરાતી ભાષા છોટી રંગત.

આવીને નાથજી મલો ગલામાં દમછે–છોડુ ના ત્યાંસુધી હમારા દમમા દમછે
હું જાણું છું કે તમારી પ્રીતી કમ છે–તારા સમછે ન કશી વાતનું ગમછે
હું થયો દીવાનો પ્યારીતારી સમછે–કર ભગ્તી ભગવતની માથાપર જમછે
આવો મારા પીતમજી આજ આઠમછે–છોડુ ના ત્યાંશુધી હમારા દમમાદમછે

ચોક ૧.

શું કરૂં વેગલો મારાથી પીતમ છે–તેં બોલ હસીને આજ હરી પાંચમછે
તજીયો તારા કારણ એ દયા ધરમ છે–મલ આવીને સેનુ તે હવે વીલમછે
નાથ તમારા પગલા વચે પદમ છે–છોડું ના ત્યાંસુધી હમારા દમમા દમ છે

ચોક ૨.

રૂદ્ર કલમા તારી યાદ હરદમ છે–શું કહું વારતા દલપર ઘણું શીતમછે

આવીને મલો એ જવાનીનુ મોસમ છે—તારી યાદમાં બીતી ગયું જનમ છે
કહો કેમ છુટે દમમા હમદમ છે—છોડુના ત્યાં સુધી હમારા દમમાં દમ છે

ચોક ૩.

તારા હાતનાં આંગલાં નરમ નરમ છે—શું કરૂં વારતા તે એક અનસરૂપમ છે
જાત હરીની ઉતમમા ઉતમ છે—શું લખું વારતા કલમની જીભ કલમ છે
ઉસમાન તારો ઉસતાદ શેખકાસમ છે—છોડુના ત્યાંસુધી હમારા દમમાં દમ છે

ગુજરાતી ભાષામાં છોટી રંગત પરનારી વીશે.

પરનારીના સંગાત ન પ્રીતી કરશો—દુખનો દરીયા છે ઠરીને ક્યારે ઠરશો
ના ગાંડા થઇને પુઠ પછાડી ફરશો—આબરૂ જશે ને નીર નેનમાં ભરશો
ના ઉંગ આવશે ને શરીરથી ઝરશો—મલશે મુક્તીફલ તમો હરીથી ડરશો
પડશો ખાડામાં વીના મોતથી મરશો—દુખનો દરીયા છે ઠરીને ક્યારે ઠરશો

ચોક ૧.

દયા ધરમ ને બુદ્ધી તમો વીશરશો—કર ભગ્તી ભાઉસાગરથી પાર ઉતરશો
કામ આવશે દુનીયાંથકી ગુજરશો—કહો દુતના ભયથી કેમ કરી ઉગરશો
પુનવતરક કેમ સાગરથી પાર ઉતરશો—દુખનો દરીયા છે ઠરીને ક્યારે ઠરશો

ચોક ૨.

તે પરાઇ નારી ઉપર ભરોંશો ધરશો—માનીલો વાત નહીં વગર મોતથી મરશો
કરશે ફજેતી ઇજ્જતથી થર થરશો—તમો પ્રેમ પાનીમાં અતી પલરશો
ભવરાં થઇને પાછલ તમો ભવરશો—દુખનો દરીયા છે ઠરીને ક્યારે ઠરશો

ચોક ૩.

માનીલો મારી શીખામણ તમો સુધરશો—અંત થશે જે નારથી તમો તે વરશો
તમો કોઇ પરનારીના મન હરસો—ના તેના નામની સુમરન તમો સુમરશો
ઉસમાન કહે ડુબસો તો કેમ ઉભરશો—દુખનો દરીયા છે ઠરીને ક્યારે ઠરસો

ગુજરાતી છોટી રંગત ગાડીનો.

શું કહું ટોપીવાલાની અકલ ભારી છે—અદલ માહરાણીની સરદારી છે
અગન ગાડીમાં દુનીયાં સેલ કરે છે—પૈસો આપીને દેસોદેશ ફરે છે
ડબ્બામાં બેલ ઘોડા ને માલ ભરે છે—ગાડીમાં પોતપોતાનું કામ શરે છે
અંગ્રેજની હીકમત કાલાથી ન્યારી છે—અદલ માહરાણીની સરદારી છે

ચોક ૧.

જુદા જુદા રસ્તાના ભાગ સઉ કીધા=જંગલમાં ઝાડ તેને ખોદાવી દીધા
ફોડયા પહાડ ને રસ્તા માપ્યા સીધા—બાંધીને તાર લોકોને વશકર લીધા
રેલવે કંપનીમાં કંઇ વેપારી છે—અદલ માહરાણીની સરદારી છે

ચોક ૨.

રાખ્યા સીપાઇ નોકરઝંડીઆપી—લેઈલેઈ નીશાનસઉઉભારસ્તામાપી
સઉના પાસેથી ટીકીટ લેઇને કાપી=ઘંટો થયો ત્યારે ગાડીને ચાંપી
પાણી ને આગનો કામ તેમાં જારીછે—અદલ માહરાણીની સરદારી છે

ચોક ૩.

ધુંવાંના ગોટા થાય ને બુમો પાડે—દશ દશ માણુસ આમણુશામણુ બેસાડે
ચાલે છે રેલ ગાડી તે રાતને દાડે—કુંચી દેઇને બારીને તે ઉઘાડે છે
કહો એમાં ખોટી શું વાત મારી છે—અદલ માહરાજાની સરદારી છે

ચોક ૪.

મેલ ટેમને પાસ નજર ચાલે છે-પોટર આવીને સાંધાને ઝાલે છે
કાલા કોયલા અંજીનમાં બાલેછે=ચીલો બદલીને એકદમ હકાવે છે
દીવસ રાત ઉસમાની કલમ જારી છે—અદલ માહરાણીશી સરદારી છે

છોટી રંગત અફીણીકા.

અમલી હોકે અમલ બહત ખાતાહે=ઝોકપે ઝોકા ચડે મરા જાતા હે
એ ખારા ખટ્ટા તીખા મીઠા ભાવે=લુખે શુકેકો દેખકે મું મુંશકાવે
એ દુદ મલીદે માલ મશાલે ખાવે=ના મીલેતો મુવા પગડી બેચને જાવે
એ ઠામ ઠીકરે થાલી બેચ ખાતા હે=ઝોકપે ઝોકા ચડે મરા જાતા હે

ચોક ૧.

અમલીકી અંમા રોવે ને ઓરત કુટે=સોનેકો આયતો મુવા મજા ના લુટે
યા અલ્લા કરે તો મેરી ચુડીયાં ફુટે=યા ખુદા કરે તો મુજસે અફીણી છુટે
મુવા ભડવા ચટોરા ચોરીકર ખાતાહે—ઝોકપે ઝોકા ચડે મરા જાતાહે

ચોક ૨.

ઓરતકે ઉપર બેઠકે ઝોકા ખાવે=શર ગયા છાતીપે નના છોકરા ધાવે
ઓરતકીગરજનાશરે પડી દુખપાવે-ઉઠ મુવેમારૂંગી લાતઅમલક્યું ખાવે
લેંડી અટકી ગાંણુમેતો ઘબરાતાહે—ઝોકપે ઝોકા ચડે મરા જાતા હે

ચોક ૩.

ભરમાર તમાકુ પીતે આયા ઝોકા—ને ગઈ નાકમે ફડાક ફુટા હોકા
ભરલીયા ઠીકરાપાસ આગઓર શુકા-જલગયા ગોષડા અફીણચી ગાંફુકા
હાતોસે બુઝાવે પાની નહીં લાતાહે—ઝોકેપે ઝોકે ચડે મરા જાતા હે

ચોક ૩.

ગુરૂબનસીગીરઉસતાદગયાનકીબાતે-એસેઅફીણચીકામારૂંગાંડપે લાતે
અફીણી આદમી જાં મુતનકો જાતે-શર ગયા ધુલમે વાંભી ઝોકે ખાતે
ભર ગઈ ડાઢી ઓર મુછ ધુલ ખાતાહે-ઝોકેપે ઝોકા ચડે મરા જાતા હે

છોટી રંગત ચંડુલકા ખેયાલ.

ચંડુ પીકે ચંડાલકી સુરત બન ગઈ
લુટ ગયા માલ કંગાલકી સુરત બન ગઇ
જર પાસ રહા તો બજમે ગર્મ જીસદમકી
લા ધરી બરાએ ગીજાં ન્યામત નમકી
ખુલ ગઇ હજારોં દોરમે બોતલ રમકી
ઉપરસે ડેરી ફીર ગાંજેકે દમકી
રંગ જર્દ હુવા હરતાલકી સુરત બન ગઇ
લુટ ગયા માલ કંગાલકી સુરત બન ગઇ

ચોક ૧.

પૈસા ના રહા તો ગએ ચડું ખાનેમે
બન ગએ મીયાંજી મસ્ત ચાર આનેમે
દમડી ન રહી તો ગએ લંગરખાનેમે
ચંડુને જરા શક રખા ન મરજાનેમે
કોઈ દીનો તો વો હમ માલકી સુરત બન ગઈ
લુટ ગયા માલ કંગાલકી સુરત બન ગઈ

ચોક ૨.

ભુખકે મારે લગે મીયાં જબ મરને
તો લગે હેં ફીર જુતોકી ચોરી કરને
બન ગઇ સુરત બીજ્જુકી લગે સબ ડરને

એ હાલ બના ડાલા ચંડુ કે ઘરને
ગએ સુખ યહાં તક બાલકી સુરત બન ગઇ
લુટ ગયા માલ કંગાલકી સુરત બન ગઇ

ચોક ૩.

ખીચડી ન મલી ઇસ કદરસે દોલત ખુટી
ચુલેપેથી દ્દસબારસકી હંન્ડી ટુટી
હંન્ડી કયા ફુટી મીયાંકી કીસમત ફુટી
પર ચંડુ નહીં પીનેકી આદત છુટી
બસ તવે કે જેસી ગાલકી સુરત બન ગઇ
લુટ ગયા માલ કંગાલકી સુરત બન ગઇ

ચોક ૪.

પી પી કે બદન ગયા સુખ લટક ગએ અડવે
ફીર કહાં મીયાં સુરમે સબે ન ગએ ગડવે
લગી રંડી કેહને સખુન મીયાંકો કડવે
ચલ પરે સરક હો દુર યહાંસે ભડવે
ઇસ નશેસે ઇસ હાલકી સુરત બન ગઇ
લુટ ગયા માલ કંગાલકી સુરત બન ગઇ

ચોક ૫.

દો દો ઘટે તક જાજરૂરમે જાકે—ગુકી બુ લેને બેઠે શીશ ઝુકાકે
ઓર ઇધરશે અટકી ગાણમે લેંડી આકે—ગીરપડેવહીં સંડાશમે ઝોકે ખાકે
છીદગ્યાજીગરગીરબાલકીસુરતબનગઇલુટગ્યામાલકંગાલકીસુરતબનગઇ

ચોક ૬.

એ હસીરપર પેહલેહી સુલા દેતાહે—મુરદેકે લખસન સબ દરસા દેતાહે
મખ્ખીયોંકી છતમુંપર બેઠા દેતાહો—પીના ચંડુકા જબી મજા દેતાહે
ભીક મંગેઅબહાલકીસુરતબનગઇ-લુટગયામાલકંગાલકીસુરતબનગઇ

ચોક ૭.

ચંડુકી ન આદત ખુદા કીશીકો ડાલે—જો પીએ ઇસે ઉનકે મુપડગએકાલે
ખાખોં ચંડુ બાજોકો દેખે ભાલે—જીસકો દેખા ભરતા હે આહકે નાલે
કહેમહાદેવસીંગટાલકીસુરતબનગઇ-લુટગયામાલકંગાલકીસુરતબનગઇ

છોટી રંગત ગાંજેકા ખેયાલ.

ગાંજા પીનેસે ગ્યાન બડાહોતાહે–ઓર નસેકી ધુનમે ધ્યાન બડા હોતા હે
જબ ચુંનતેહેલેકરચાહતસેકલીયાં–કલીયાંસે નીકાલેમોતીઢુંડ ઊંગલીયાં
બનતીહેબાતેઉસદમભલીયાંભલીયાં–આતીહેમજેમેયાદસારીછલબલીયાં
મલ મલકે મલેઓરમાન બડાહોતાહે–ઓર નસેકીધુનમે ધ્યાનબડાહોતાહે

ચોક ૧.

ગાંજાહેગુલાબી ગુલ દીલકા દીલજાની–જાનીકો ધોયા ડાલ ડાલકે પાની
ફીર મલાઅતરચંપેકાલેસુલતાની–ઓર મીલાકેસુખાઅકડગએદીલજાની
ચાહતમે મજા હરઆંન બડા હોતાહે–ઓર નસેકીધુનમે ધ્યાનબડા હોતાહે

ચોક ૨.

ચટ ચીલમ ઝાડકે ગુન ગાંજા ભરતે હે
ઓર નખરેસે લે આગ ઉસપે ધરતે હે
સ્વાફીકો સોકસે ખુબ સાફ કરતેહે–ઉસ વકત બાદશાસેભી નહીં ડરતેહે
ખુશ વક્તીમે કલ્યાણ બડા હોતાહે–ઓર નસેકી ધુનમે ધ્યાન બડા હોતાહે

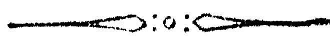
ચોક ૩.

દમ મારે લલકાર ધુવાં પર જાવે–બેગમ હોકર ગમ નહીં કીસીકા લાવે
એકતામે તો મજા વશલકા પાવે–પીનેસે મસ્ત એક જહાં નજરમે આવે
અવશાન પકડ અવશાનબડા હોતાહે–ઓર નસેકીધુનમે ધ્યાન બડાહોતાહે

ચોક ૪.

મસ્તાંકા સખુનમાંનીંદતેગ ચલતાહે–જીસ ઉદુપે વો ગીફ્કી તરહ જલતાહે
ડોસુકે સામનેસે તુ કયું ટલતાહે–તેરે ખાતીર ઉસમાં ગાંજા મલતા હે
મલ કાફર કોઈમાન બડા હોતાહે–ઓર નસેકીધુનમે ધ્યાન બડા હોતાહે

રામલીલા બહરદુન મેરીજાનકી રંગત.

મનોદરી કહેતીથી શુન પીયા રાવન–મેરીજાન–નીર નેનન ભરલાઈથી
તીરકુટામે હનુમંતને ધુમ મચાઈ થી
અલખરૂપ જોતી સરૂપ નારાયણ–મેરીજાન–જીસકે સંગહે બંદરકા દલ
ઊખાડકે સબ બીછ ખા ગયા–તોડ પાંત ઓર ફલ
લછમનને બાંન એક ઈંદ્રજીતકો મારા–મેરીજાન–મચીગડલંકામેખલબલ

જપે રામકા નામ તો ઉસકો મીલેગા મુક્તી ફલ— ચાલ.
શક્તીબાંન એક લછમનકો મારાથા–મોરચ્યા ખાકે રામહી પુકારા થા
મેરી જાન આગ લંકામે લગાઇથી–તીરકુટામે હનુમંતને ધુમ મચાઇથી

ચોક ૧.

કાલબીધન ઓર કુમકરણકો મારે-મેરીજાન-દંત રેહે ગએહે પીશપીશકે
મનોદરી કહેતી રાવનસે—હાતકો ઘીસ ઘીસકે
ક્યા તુને કામ કીયા અડબંકા–મેરીજાન–જાન ખોવેગા કીસ કીશકે
ગદા પદમ વો લગેગા આકે બદનપે જીસ જીસકે.

ચાલ.

હનમંત દઇતોકે દલકો દલતાથા–રાવનભી દેખકર હાતોકો મલતાથા
મેરીજાન–વો મંદોદર ઘબરાઇથી–તીરકુટામે હનુમંતને ધુમ મચાઇથી

ચોક ૨.

હનમંતને કહા લોકોસે કામ એક કીજે-મેરી.-કુલકે બીસ્તર મગવાએથે
ભીજે કે તેલમે વો સબ દુમકો લપટાએ થે
કહા કે ઇસમે આગ લગા દો ફોરન–મેરી.–વો ઘર લંકાકે જલાએ થે
અશોક બાડીકે ફુલ ફલ ઉસને ચુન ખાએથે.— ચાલ.
બાલીને દેખા દુરસે ઉસ બંદરકો—દેખકે વો ભાગા રાવનકે ઘરકો
મેરીજાન–મોત રાવનકી આઇથી–તીરકુટામે હનુમંતને ધુમ મચાઇથી

ચોક ૩.

રામને લેકર ગદા પદમ હાતોમે—મેરી જાન–દુષ્ટકા કામ તમામ કીયા
સીતાકો લે આયે અવધપુરમે બીશરામ કીયા
ભવીક્ષનકો રાજ દેદીયા તુમને–મેરી–એ તુમને જગ્તમે નામ કીયા
કાશીદાસકા ઇછ્છાસે એક તુમને કામ કીયા— ચાલ.
ઉસમાનકહેલવલગાતુસીતાબરસે-તરજાયગાતતછીનમેતુ ભવસાગરસે
મેરીજાન–રામ રાવનકે લડાઇ થી–તીરકુટામે હનમંતને ધુમ મચાઇથી

રંગત બહરદુન મેરી જાનકી રામલીલા.

સીતાકો હર ગયા તો રાવનકે ઉપર–મેરી–રામ લછમનકી ચડાઇથી
અંજનીકે પુતરને ગડ લંકાકો જલાઇથી
કથા સુનાતાહું મે શુનો ચીત ધરકે–મેરી.–વો કૌશીલ્યાકે જાએ થે

જનક જાંનકી બ્યા વો અવધપુરીમે લાએ થે
અંજનીકા દુત સીતાકી શુદ્દ લાયાથા—મેરી.—હોશ રાવનકે ઉડાએ થે
માત પીતાકે બચન માન બનકો ઊઠ ધાએથે— ચાલ.
રાવન તુ અબ કીસ ગફલતમે સોતાહે—દઇ તનકો મારે કુભકરન રોતાહે
મેરી—ઉસને એક કુટી બનાઇથી—અંજનીકે પુતરનેગડલંકાકો જલાઇથી

ચોક ૧.

થક ગઇ મનોદરી રાવનકો કેહ કેહકર—મેરી.—અંતમે તુ પસ્તાવેગા
નવ શોણી દલ તુજપે રામકા ચડકે આવેગા
મનોદર કેહતી માન સીખ પીયા રાવન-મેરી.-જાન હાતોસે ગમાવેગા
દશો શીશકો છેદકે સીતાકો લે જાવેગા— ચાલ.
રાવન એ સીતા તેરે કામકી નહીહે=કયાએ જાનકી શ્રી રામકી નહીહે
મેરીજાન—રૂઇ દુમકો લપટાઇથી=અંજનીકે પુતરનેગડલંકાકો જલાઇથી

ચોક ૨.

લંકાંમે આકરકે એક બંદરને—મેરી.—શોર શર એસા મચાયા થા
લછમનજીકે ખાતીર અમર દીવા લે આયા થા
ફરસરામભી રામકા એક શેવકથા-મેરી.-ગરબ હનમતકા મીટાયા થા
ગીરા વો કેહકે રામ શુનકે દીલમે ઘબરાયા થા ચાલ.
દીલમે કહાકે રામકા કોઇ ભગતહે—કયા કામ કીયા મેને મેરીગઇ મતહે
મેરીજાન-એઉસનેકથા શુનાઇથીઅંજનીકે પુતરનેગડલંકાકો જલાઇથી

ચોક ૩.

કહા ફરસરામને હનમતકો ભુલેમે-મેરી.-બાંન એક તુમકો મારા થા
બીઠા બાનપે હનમતકો લંકામે ઉતારા થા
હનમતને કહાકે મુજસે જોરાવરહે-મેરી.-યું ઉસને દીલમે બીચારા થા
એસા મારા બાન રામ કેહકે વો પુકારા થા. ચાલ.
ઉસમાન બંદ કરદે એ બડી કથાહે—એસે ખેયાલોકા મેરે પાસ લતા હે
મેરીજાન-કહાંસીતાકો છીપાઇથી-અંજનીકે પુતરનેગડલંકાકો જલાઇથી

ખેયાલ મેરી જાનકી રંગત રામલીલા.

બંદરને આકર કુલ અશોક બાડીકી—મેરી.—ફુલ પત્તી ચરખાઇથી
ગયા વહાં હનમાન જહાં પર સીતા માઇ થી

શોંચા નજરા દીલમે વો લંક પતીને–મેરી–લે ગયા સીતાકો હરકે
બાલી હુમ દબાકે ભાગાથા ખોફસે બંછરકે
દી મુદ્રીકા સીતાકો ઉસ પવન શુતને–મેરી–બ્રીછપર દેખા નજર કરકે
ચરનમે આકે ગીરા વહીં સીતાકે ઝટ ઉતરકે ચાલ.
ખા ગયાપવનશુતફુલપાંતચુનચુનકે–દઇતનભાગેહનમતકાનામશુનશુનકે
મેરી.–સમુદ્ર પાલ બંધાઇથી–ગયા વહાં હનમાન જહાંપર સીતામાઇથી

ચોક ૧.

નહી સમજતાહે વો મુરખ બાની–મેરી જાન–કહે મંદોદર રાવનસે
લડકે હાર જાવેગા અંતમે રામહી લછમનસે
ક્રોધ કરકે રાવનને દીલકે અંદર–મેરીજાન–કહા બાની મેહરાવનશે
કેહને લગા વો સર ધુનધુનકે–કાલ બીધનસે

ચાલ.

ગરબ મીટાયા રામને લંકપતીકા–હરન કીયા જીસને સીતા એ સતીકા
મેરીજાન-વો ઇંદ્રાશન થરરાઇથી–ગયા વહાંહનમાન જહાંપરસીતા માઇથી

ચોક ૨.

કહે મનોદર એ બાત પ્યા તુમ માનો–મેરી.–મે કેહતીહું અંતરજામી
જનકપુરકી બાત જરા દીલમે સોંચો સ્વામી
કહે મનોદરી સીતાકો હર લાયા તુ–મેરી.–એ ફીર હોવેગા દશ નામી
ઇસી વાસ્તે તેરે નામકી હુઈ હે બદનામી

ચાલ.

કહેમનોદરીમેકહાંતક સમઝાઉં-એનહીં માનતા શીખ મેક્યાશીખલાઊ
મેરીજાન-જંગ જીસને ઠેરાઇથી-ગયા વહાંહનમાન જહાંપર સીતામાઇથી

ચોક ૩.

કાશીમ તુ બંદ કરદે એ અમર કથાકો-મેરી-ઇસકાહેગા બીશતાર બડા
મરા લંકપત જીશને કીયા દીલમે હંકાર બડા
બહુત બડીહે શેખ ઉસમાન કહાંની-મેરી-અતીહે ઇસકા સાર બડા
હીંદુકે બેદોમે હે રામાં અવતાર બડા

ચાલ.

એ દો હરફહેમા મુખતીકી નીશાની–સમજેજો પડા લીખાહોઇસકેમાની
મેરી–કથા બેહેચર કથગાઇથી–ગયા વહાંહનમાનજહાંપરસીતામાઇથી

ખેયાલ મેરી જાન બહરહુન રામલીલા.

રાવનસે કહા મંદોદરને સમઝાકે—મેરીજાન—ન સીતા તેરે કામકીહે
ચોરી તુ કરલાયા જનક જનીયાં એ રામકી હે
અશોક બાડીમે વો પવન શુત આયા-મેરી-ગયા જીશદમ સીતાકે પાશ
મુજે અભી દો હુકમ તો મે કરદુ રાવનકા નાશ
સીતાકોલગા કેહને યું પવન શુત આકે-મેરી-ભએ કયું દીલમેમાત ઉદાશ
ક્રોપા કીજે મૈયા તુમહારે ચરણકા હું મે દાશ   ચાલ.
ભાગેહે દઈતન દેખકે રૂખ બજરંકા-ખબરશુનકે રાવનકો ભઈહે શંકા
મેરી-તેરેબદનામી નામકીહે-ચોરી કરલાયા તુજનકજનીયાં એ રામકીહે

ચોક ૧.

મંદોદરસે કહાથા યું રાવનને—મેરીજાન—નહીં પરવા એ જાનકી હે
જનકપુરકી સોંચો બાત ઉસકી એ જાનકી હે
મંદોદર કહે બડે બડે દઈતનપર-મેરીજાન-ધાક એશી હનુમાનકી હે
કયું હરકે લાયા તુ જાનકી એ ભગવાનકી હે   ચાલ.
બલસે હો ગયા કુંભકરન ખુદ ઢીલા-રાવનકો મારકે દીયા લંકા ટીલા
મેરી-એમેહમાં ઉસકે નામકીહે-ચોરી તુ કરલાયાજનકજનીયાંએરામકીહે

ચોક ૨.

મનોદરી કહે અબસ જાન ખોવેગા-મેરીજાન-ઉસસે કોઈ અંજાન નહીં
રાવન બોલા જગ્તમે મુજશા કોઈ બલવાન નહીં
કહે મંદોદરી કયું કુલકા બંન્સ ખોતાહે-મેરી-તુ બેહરાહે યા કાન નહીં
મુરખ તુજે સમઝાતીહું તેરેમે શાન નહીં   ચાલ.
રાવનને કહા ના તેરી એક માનુગા-લેનેકો આયગા શીયા ઉસે જાનુગા
મેરી-જાનકી જનક ગામકીહે-ચોરીતુકરલાયાજનક જનીયાંએ રામકીહે

ચોક ૩.

કહે મનોદરી તુ અંતમે પસ્તાવેગા. મેરીજાન. શીખલે મેરી માન પ્યા.
ગહો સરણ વો જગ્તપતીકે દે દો નાથ શીયા
રાવનકો મારકે સીતાકો લેઆયે-મેરીજાન-અવધપુરમે બીશરામ કીયા
બીઠાયા ગાદીપે ભવીકશનકો સબ રાજ દીયા   ચાલ.
કાશીદાસ શેવક હે સીતાબરકા-રાવણને કીયાથા હરણ સતી સુંદરકા
મેરી-કથાઉસમાં તમામકીહે-ચોરીતુ કરલાયા જનકજનીયાં એરામકીહે

બહર મેરીજાનકા રંગત.

કહુ તુજે જોતી સરૂપ નારાયણ મેરીજાન તુજે યા સીતારામ કહુ
ભૈયા કહુ બલદેવકા યા તુજકો ઘનશામ કહુ
અલખ રૂપ ભગવાન કહુ મે તુજકો–મેરીજાન–યાકે નંદાકા લાલ કહુ
તારન તરનન કહુ તુજે યા દીનદયાલ કહુ
વીશ્નુરૂપ યા કહુ તુજે સ્વરૂપમ–મેરીજાન–તુજે યાકે ગણીપાલ કહુ
બીરમા વીશ્નુ શીશ મહેશ યાકે પ્રીતીપાલ કહુ
ધરનીધર યા તુજે કહુ રામેશુવર–મેરીજાન–તુજે યા આતમરામ કહુ
ભૈયા કહુ બલદેવકા યા તુજકો ઘનશામ કહુ

ચોક ૧.

ગીતા કહુ ભાગવત પુરાંન અઠારા–મેરીજાન–યાકે નંદાકા કાન કહુ
યાકે તુજે પાંચો પંડવ યાકે નીરબાંન કહુ
જગતપતી યા કહુ તુજે નારાયણ–મેરીજાન–તુજે યાકે હનમાન કહુ
શકતી કહુ યા શીવ કહુ યાકે ભગવાન કહુ
યાકે તુજે મે કહુ વો યાદ અનાદી–મેરીજાન–પરમ યાકે સુખધામ કહુ
ભૈયા કહુ બલદેવકા યા તુજકો ઘનશામ કહુ

ચોક ૨.

યાકે કહુ તુજકો ગણીયોંકા ચરૈયા–મેરીજાન–યાકે રામાઅવતાર કહુ
કુંવર કહુ દેવકી કાયા મે કીશને મોરાર કહુ
દુખ નીવારણ કહુ મે યા પરશોત્તમ–મેરીજાન–તુજે યા નંદકુંવાર કહુ
એક કહુ દો કહુ તીનકે યા સે ચાર કહુ
વ્યાપક હે જોતી સરૂપ ઘટ ઘટમે–મેરીજાન–તુજે યા બૈકુંઠ ધામ કહુ
ભૈયા કહુ બલદેવકા યા તુજકો ઘનશામ કહુ

ચોક ૩.

ઉસે કહુ યા ત્રીલોકકા સ્વામી–મેરીજાન–ઉસે યા કીપાનીધાન કહુ
રમા હે વો ઘટઘટમે રામકે યા રહેમાન કહુ
કાશમ કહે એ પેદા કુનીંદા વોહે-મેરીજાન-જીક કયાકયા ઉસમાન કહુ
એ ઝગડાં ઝુટા હે ફકત ઉસકો હંન નાન કહુ
તુહીં હે બાતીન તુહી તુહી જાહીરહે–મેરીજાન–તુજે આખીરઅંજામ કહુ
ભૈયા કહુ બલદેવકા યા તુજકો ઘનશામ કહુ

છોટી. રંગત જનાજા.

જનાજા આસીકકા જીસદમ નીકલેગા
ઓર જીસકો દેખને કુલ આલમ નીકલેગા
વો લાએ ફરીસ્તે તખતે કાટ જંનતસે
એક ઉઠા શોર જીશ વક્ત બાગે વેહદતસે
રોતેહેં હુરો ગીલમાન ગમે ફુરકતસે
ન જાના ચહલ્લમ તક તુ મેરી તુરબતસે
ઉસકે ફીરાકમે હમારા દમ નીકલેગા
ઓર જીસકે દેખને કુલ આલમ નીકલેગા

ચોક ૧.

ઉસ વક્તબપાવો રોજહી કયામતથી—ઉહનેકીનહીંજીન્દોનેતાબો તાકતથી
થાશોરજમીપરઓરતાજીઆફતથીબુલબુલોકીલબપેગમકીએહીકાયતથી
હરેક બસર કરતા માતમ નીકલેગા
ઓર જીસકે દેખને કુલ આલમ નીકલેગા

ચોક ૨.

નેહલાના લાશકોમેરીઆબે કોસરસે—તુમસવાંરના ફુલોસે ઓરઅંબરસે
દફનાના મેરેલાશેકો પરીપેકરશે—કુલહાલે ગુજસ્તા શુનાનાઉસદીલબરસે
કુચેસે મેરે દીલબરકા કદમ નીકલેગા
ઓર જીસકે દેખને કુલ આલમ નીકલેગા

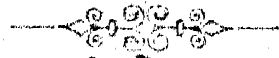
ચોક ૩.

શફેં બાંધેકે તમામ પરીએં આઇ—ઓર મલાયકોને ઉસકી લાશ ઉઠાઈ
ફરીસ્તોને ફલકપે ધુમ મચાઇ——જમીપે જીનો બશરને ખાક ઉડાઇ
દમ હોકે ખફા વો સુવે અદમ નીકલેગા
ઓર જીસકે દેખને કુલ આલમ નીકલેગા

ચોક ૪.

આસીકકાજનાજાથાફુલોસેહલકા—ઓરલાશકોલપટાહુવાકફનમલમલક
ફીણકના તુમલાશેપે અત્ર શંદલકા—કાશીમને રાસતાલીયાહાયજંગલકા
ઉસમાન કહે એસા જનાજા કમ નીકલેગા
ઓર જીસકે દેખને કુલ આલમ નીકલેગા

તીરકડી ખેયાલ ઇંગ્રેજી.

લગા તાર–કરકે શુમાર—મુલ્કોપે યાર—પોંહચાતા હે
ઇંગ્રેજી દોર—કર દીલમે ગોર—વન તીરી ફોર—બતલાતા હે
દરાપશોટ—વલ ક્વીજ લોટ—ઇમાઈ ગોટ—ફરમાતા હે
કોટર વોગેટ—બીરગીટ પરેટ—વો કરકે રેટ–ચલવાતા હે
ગોલીબાર–બંદુક માર—પસ એહીકાર—શીખલાતા હે
અજબ ઘાટ–કરતા હે કાટ—નહીં ફુટ ફાટ–ને પાતા હે
વન ટુ એપેસ–નો નોએ એસ–કાલા ડરેશ–પીનવાતા હે
ઇંગ્રેજી દોર–કર દીલમે ગોર–વન તીરી ફોર–બતલાતા હે

ચોક ૧.

લંદન ફરાંચ–કર સલો માચ–વો ડબલ ચાંચ--દોડાતા હે
ગોરોકી લેન–કરતાહે જેન–વો બજા બેન—સમઝાતા હે
ઓડરકો બાંચ–કર કુઇક માચ–એક એકકો નાચ—નચવાતાહે
લેતા દલેલ—કરવાતા ખેલ–જન રેલ–દેખને આતાહે
બીલબોટ–કરતાહે કોટ—વો નહીં ભોટ–કહેલાતા હે
ઇંગ્રેજી દોર—કર દીલમે ગોર—વન તીરી ફોર--બતલાતા હે

ચોક ર.

ઇસકી અકલ–ના લગે દખલ–બરમહલ—જાકે મીલજાતા હે
વો કરકે કલા—લેતા હે મીલા–એક દમમે દીલા–ચડ આતાહે
શીડાંગ ફરાગ–ઇંગ્રેજી રાગ—તુ અસલ રાગ–કહેલાતા હે
કંપની ફામ–તખતે ફરામ—ગોલે ગીરામ—બરસાતા હે
દીકરી અગર–વો માઇડીયર–ઇંગ્રેજી ઓડર—શીખલાતા હે

ચોક ૩.

તીરકડી ચાલ—ખાકે ખીલાલ–દુશમનભી હાલ—મરજાતા હે
સુનકે જવાબ–મતદુમકો દાબ–ન બેહીજાબ=શરમાતા હે
કાફીએ ચુને-જીસ જીસને સુને=કયુ શરકો ધુને=વબરાતા હે
મજમુકો જાન=મે હું જવાંન=ઉસમાંન=નુકતે પરખાતા હે
પીરૂ ખેયાલ=ગાતા સંભાલ–કયું બદ સીગાલ–ચીલ્લાતા હે
ઇંગ્રેજી દોર–કર દીલમે ગોર–વન તીરી ફોર=બતલાતા હે

સખી શંકરકી.

મીગ છાલા ઓડતે ઓર શીવ બાગમબર બીછાતે થે
કરે નંદીકી અસવારી ધતુરા જહર ખાતે થે
જટાસે ગંગ નીકલી શીખરપર અશાન લગાતે થે
કહે યું દાશ મંગલ ભસ્મ ઇસ તનપર રમાતે થે

ધોસા.

વેણા જંતરકો બજાતે થે—બગલ ઝોલી લટકાતે થે
કરમેતી રસુલ ઉઠાતેથે—અલખ દરદરમે જગાતે થે
ઘોટ ગણ ભંગ પીલાતેથે—પાસ ગવરાંકો બીઠાતે થે
અર્થ એસે લીખતા ઉસમાન—પડા હોગા કુચ બેદ પુરાન

છોટી રંગતકી સખી કીશ્નલીલા.

મેમા હે ઇસી જગતમે નંદાકે લાલકી
સુરત હે એક શીલોની વો દીનોદયાલકી
જીસકેહી સંગ ભીડહે ગોપી ગવાલકી
બેઠેહે કાલી દેહમે ગરદનપે કાલકી

ધોસા.

મથુરાંમે કંશ મારા હે—તુમને પેલાદ ઉગારા હે
સંતકો પાર ઉતારા હે—મંગલ ભક્ત તુમહારા હે
સખી ઉસમાન બનાઇ હે—કલમ કસરતમે આઇ હે

સખી.

જહાં ફાનીમે અય ગાફીલ એ દો દીનકા બખેડા હે
ન બરફી હે—ન ઘેવર હે—ન લડુ હે—ન પેંડા હે
ન સીધા હે—ન બાંકા હે—ન તીરછા હે—ન ટેડા હે
ન બીસતર હે—ન તકીયા હે—ન બલ્લી હે—ન બેડા હે

ધોસા.

ઝુટ દુનીયાંકા ઝમેલા હે—ફકત દો દીનકા મેલા હે
નહીં વો ગુરૂ ન ચેલા હે—અલગ વો સબસે અકેલા હે
પતા તેરા ન પાયા હે—એ ખુને જીગરકો ખાયા હે

સખી.

હકસે કયા રૂતબાહી પાયા તુર્કે એહલે રૂમને
માત ખાઇ જંગ કરકે રૂસીએ મરહુમને
બનકે એ ન દદાફ અબ પુમ્બે લગે હેં તુમને
ઓર સખુન બુલબુલકે સુનકે મુછી પાયા બુમને

ધોસા.

સખી પર સખી છંદપે છંદ—દોડપે દોડ કાફીએ બંદ
રદીફપે રદીફ એ દુચંદ—દુમ દબાકર ભાગે મતમંદ
ઢંગ દેખો એ જમાનેકા—હદફ હે તીરે નીસાંનેકા

સખી.

ખીંચતે માની એ કયું તસવીર આધી રેહ ગઇ
મ્યાંસે કરતે અલમ સમશીર આધી રેહ ગઇ
સફેએ કાગજપે અબ તેહરીર આધી રેહ ગઇ
શેખજી જાહીલકી અબ તકરીર આધી રેહ ગઇ

ધોસા.

ખીંચ દીલજાનીકી તસવીર—શકલે ખન્દાંનીકી તસવીર
ખીંચ લાશાનીકી તસવીર—તુ ઉસ નુરાનીકી તસવીર
સખુન ઉસમાંનકે હે રંગીન—ફસાહતમે હે બાઆઇન

સખી.

જુલ્ફકો બલદે રૂખે તાબાપે છોડા ચાહીએ
મુશાહફો પર નાગ ઓર નાગનકા જોડા ચાહીએ
ઓર અદા ગમ જેસે જુલ્ફોંકો મરોડા ચાહીએ
અડીએલ ટટ્ટુકે લીએ ઉસમાન કોડા ચાહીએ

ધોસા.

મેરી બરમે જાનાં ચહીએ—એસકા શબ સાંમા ચહીએ
ખુશનુમાં એક મકાં ચહીએ—જીસમે પીરૂ ઉસમાં ચહીએ
ચલા ઉસમાંનકા કોડા હે—ભાગા દંગલસે ભયોડા હે જી

સખી.

ખબર ઉસ ગુલકી સબા મુજકો સુનાના ચાહીએ
કીસ જગે રહેતા હે ઉસકો ઢુંડલાના ચાહીએ

હીજરમે ત—વીર જાનાકી ખીંચાના ચાહીએ
અરમાન હોતો બેઠકર ઉસમાંસે ગાના ચાહીએ

ધોસા.

બહાર મે નવ બહાર ચહીએ—મેરે પેહલુ મે યાર ચહીએ
ચમનમે ગુલ ઉજાર ચહીએ—બરમે નકસે નીગાર ચહીએ
અગર લીખનેકા કલમ ચહીએ—શેખ ઉસમાંન બહમ ચહીએ

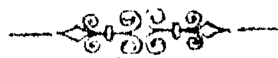
સખી.

કફે દસ્તોપર સનમ મેદી લગાના ચાહીએ
ઓર લબે લાલેન પર લાખા જમાના ચાહીએ
સીલકે દંદાં પર દીલા મીસ્સી લગાના ચાહીએ
પાંન ખાકે લાલકા રૂતબા ઘટાના ચાહીએ

ધોસા.

સંગ રશકે ગુલાબ ચહીએ—વસલ સાંમા સીતાબ ચહીએ
શાકીજામે સરાબ ચહીએ—ગજક જીસપે કબાબ ચહીએ

સખી છોટી રંગતકી.

વીરદેહે બરજબાંપે રસુલે કરીમકા
બંદાહુ મે અજલસે ગુફુરે રહીમકા
ઉસમાનકે દીલમે હે એ મુદતસે આરજુ
તાલીબેહુ મે બેબહા દુરરે યતીમકા

ધોસા.

ચમનમે હરેક ફુલફુલા—મોહમદ ખાય રહે ઝુલા
અરશ ઓર કુરશીકા હુલા—બંદે કયું ગફલતમે ભુલા
કહે ઉસમાન હોશમે આયા—ખેયાલકો ઇનાતે નબીમે ગાજી

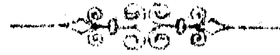
સખી.

દારપે સબ ગસ્ત હે વો આસીકે મનસુરકા
રાજ ના જાના કોઇને ઉસ દીલે રંજુરકા
વો કહાં ઓર મે કહાં ઉસકા પતા મીલતા નહીં
કયા કહું ઉસમાન મે પલ્લા પડા હે દુરકા

ધોસા.

ખેયાલ એક રકમસે લીખતાહું—મે દીલકે અજમસે લીખતાહું
દસ્ત લે કલમસે લીખતાહું—મે અકલો ફહમસે લીખતાહું
કલમ ઉસમાંનકા ચલતાહે—કયાહી મજમુન નીકલતાહે—જી.

છોટી રંગત શખી નબી સાહેબકી તારીફમે.

દોનો જહાંમે જલવા હે હજરતકે નુરકા
પરતો હે ચર્ખ ગરદુંપે જાતેસુ દુરકા
ઉસમાન ઉસકે મીલનેકી તતબીર કયા કરૂં
ચેહરા દીખાદે બેહરે ખુદા રસકે હુરકા

ધોસા.

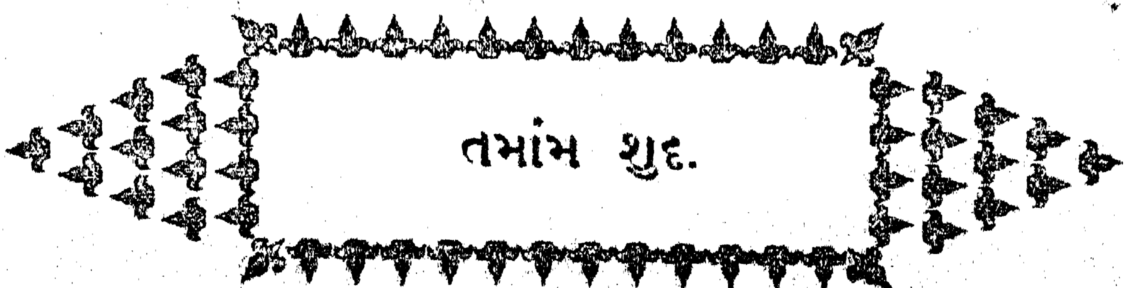
કહીં દીલદાર નહીં મીલતા—ઉસકા દીદાર નહીં મીલતા
શોલે રૂખસાર નહીં મીલતા—ઉસકા દરબાર નહીં મીલતા
કહીંપે યાર નહીં મીલતા—ગુલ તરહેદાર નહીં મીલતા
દીલમે ઉસમાકે આરજુ હે—ઉસકે મીલનેકી જુસ્તજુ હે—જી

સખી.

ધ્યાન હે મુજકો હમેશાં સાહબે લવલાકકા
વીદ્ર હે મેરી જબાંપે ઇસમે જાતે પાકકા
દમજની કયા કર શકેગા કોઇ પુતલા ખાકકા
દમ નહીં મસતાંન ઇસ દરીયામે દીલ તેહરાકકા

ધોસા.

મેરી ઉસ યારસે યારી હે—જીસને તસવીર ઉતારી હે
સખુન ઉસમાનકા આરી હે—દીલે દુશમનોપે કારી હે
નામ હે જબાંપે હજરતકા—ખોફ કુચ નહીં કયામતકા.

જાહેર ખબર

સરવે સૌખીન સજ્જનોને ખબર આપવામાં આવે છે કે આ બુક નીચે લખેલ ઠેકાણેથી રોકડી કીંમતે મળશે.

અમદાવાદમાં

મહારાજ મંગળદાસ માધવદાસ

ઠે. ધીકાંટે ડાહ્યાભાઈની વાડી પાસે

મોહન સાહેબના મંદીરમાં.

તથા

ઉસ્તાદ શેખઉસમાન માહમદ તુરરેવાળા

ઠે. ખેમાસાના ચકલે ગરનાળા ઉપર તેમના ઘેરથી.

